

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

XVII Fəsil

~ Döyüşən mələklər kimi, ulduzlar qərb üfününün arxasına daldılar, digərləri isə yüksəldi və əks istiqamətdən təqib etdi. Aralarında bütöv bürclər Müqəddəs Titanik formasiyaları qara səmada uçurdu; və Orion ulduz qılıncının altında gecə səmalarına tək bir cüt döyünən qanad hakim idi. Külək okeanında Lazarus göylərlə yerin arasından keçərək Fransa kəndlərinin üzərində yüksəkdə uçaraq, alaqranlıq saatlarına doğru irəliləyərək yuxarı və dərinliyə doğru irəliləyirdi. Dünyanın geniş və daim dəyişən siması, çoxsaylı meşələri, tarlaları, təpələri, vadiləri, çayları və çayları ilə onun altında yavaş-yavaş yuvarlanırdı. Bütün Yaradılış onun yanından keçdikcə, onun şərqə doğru köçü heç vaxt sarsılmadı. Həmçinin onun sadıq qətiyyəti də sarsılmadı - bir rahibi çağırır bir keşişin uzun müddətdir ki, keşişə verdiyi təntənəli vədini yerinə yetirmək.

Lakin səma artıq onun irəliləməsini qarşılamırdı, çünki yaxınlaşan şəfəq in nazik qırmızı xətti şərq üfünündə açıq şəkildə özünü göstərirdi. Lazar axtardığı yeri görməzdən əvvəl göydən uçdu . Uzaqda geniş və dolama qara lent ağacların təpələri vadisindən keçirdi - açıq-aydın Luara çayı idi.

O, çoxsaylı Abbey xəritələrindən onun bənzərliyini və yaxın yerini toplayarkən çay vadisinin qəlbinə girdi və meşə örtüyünü sındırdı. Çayın üzərindən və meşənin yanından keçərək kəskin şəkildə əyildi və daha da aşağı düşdü, sonra isə onun çalxalanan səthinin üzərinə düşdü. Və dərin kölgəsində vadisində Lazarus qara arteriyanı izləyərək Leon körfəzinə doğru getdi.

Qanadlarının arasında çay vadisini bürüyən sərin havadan yeni bir soyuqluq hiss etdi. Nəm hava bataqlığa bənzər bir qoxu ilə örtülmüşdü: çürümüş alağ otlarının, çürümüş ağacın, durğun palçıq gölməçələrinin, göbələklərin və ölü, lakin yenidən islanmış balıqların qarışıq qoxuları bu yaxınlarda yağan yağışın etirafını edirdi. Lazarus qarşından gələn günəşdən əlçatan sığınacaq axtararkən çayın şərq sahilini qucaqladı . Lakin bataqlıq çay sahilləri, üzərində sallanmış ağacların yer uğrunda yarıdığı bir cüt aşınmış çiyinlərdən başqa bir şey deyildi . Onların bir çoxu cansız və titrək vəziyyətdə dayanırdı, digərləri isə aralarında yalnız islanmış heyvan yuvaları olan, açılmış ayaqlar kimi uzanan açıq kökləri göstərirdi . Artıq şəfəq düşdüyü və görünən bir sığınacaq görmədiyi üçün addımlarını sürətləndirdi.

Lazar çayın bir döngəsində fırlandı və qərb sahilindəki bir qola baxdı. Luara çayından uzanan dar bir damar qaranlıqda bürümüş və az qala pərdə kimi dolaşmış kolluqların arxasında gizlənmişdi. O, möhkəm sahilə doğru irəlilədi, çarpazlaşdı. Çay, kolluqları qoparıb palçıqlı damarın üstündən yuxarı qalxaraq, əyri budaqlardan və düşmüş gövdələrdən yayınırdı. Onun altında çayın durğun arxa suyu qara bir güzgü və bir xatırlatma , hətta zaman ölçən idi. Onun üzündə ağacların başlarının siluetini, qollarının göyün artan qırmızı parıltısına qarşı tünd şəkildə açıldığını gördü . O, vaxt itirirdi; günəşin amansız olduğunu bilirdi ; və Lazarus qəddar qətiyyət və daşlı qətiyyətlə Stigiya çölünün dərinliyinə getdikcə daha da dərinə doğru irəliləyirdi .

Sıx su hövzəsi səhrada əyri-üyrü ağac budağı kimi dolaşırdı, sahilləri deformasiyaya uğramış və daha çox bitişik və əyri-üyrü çaylarla qarışmış, alağ otları ilə örtülmüşdü. körfəzlər və mamırla tıxanmış boşluqlar. Daha da dərin olan sahillər ovalıqlara yol açdı, torpaqlar hər tərəfdə o qədər dərin idi ki, heç bir iz qoymadı. su yolu — sanki meşə qara şüşə təbəqəsindən əmələ gəlmiş kimi görünürdü . Həqiqətən də, Lazar şəfəqin ölümcül işığından və onun eyni dərəcədə təsirli, sulu əks olunmasından ciddi şəkildə narahat idi. Tamamilə işıqla qaranlığın arasında qalmışdı , ətrafdakı tıxaclarla dolu bir meşədə uçurdu və suların üzərində dalğalanırdı.

qeyri-müəyyən dərinlikdə. Lakin o, ağacların çatmadığı dolama cığırla getdi çayın əsl axarında qalmağa ümid edərək böyüyür.

İrəliləyərək, daşqın meşələrin arasından keçdi, ağaclar əyri və titrək qara divarlar kimi hər iki tərəfindən aşırıdı. Nəhayət, səma və sular qırmızımtıl bir kölgə ilə yandı və tamamilə əks qan okeanları kimi görünürdü . Soyuq çoxdan qanadlarını tərک etmişdi və üzü isti küləkdə yanırıdı. Lazarus gözlərini qıydı, uzaqlara baxdı və ümid etdiyini gördü - çay özünü yenidən təyin etməyə başladı, palçıqlı çiyinlərini sudan qaldırdı. Daha da irəlilədikcə, çay bir vaxtlar sulu məzarından qalxdı, dik və daha böyük dərəcədə müəyyənliklə bədənini daha geniş, düz və daha qətiyyətli göstərdi. Daşqın düzənliklər geri çəkildikcə, əvvəlki palçıqlı damar özünü yenidən bir dərəcəyə - bir çaya - və sonra meşə xəttini geri çəkən bir çaya çevirdi . Bataqlıq ağaclarının qaranlıq kolu hündür və sallanmış çay otlarının sıralarının arxasına çəkildi və otların arasında dik budaqlar daha da yüksəldi, göyə doğru ucları şişmiş boz tükler təqdim edirdi . O, su yolunun üzərindən düz və dar bir yol tutaraq irəli uçdu .

Və sonra çayın şimal sahilində birdən-birə görünən bir tanrı hədiyyəsi kimi göründü. Lazarus onu keçdi, amma suyun üzərində geniş bir dövrə vurdu və sonra islanmış bir bəndin əlaq otlarının arasına çökdü. Yorğun bir cüt qanadını qatladı, dabanlarına söykəndi, gözlərini yanan səmaya yumdu və daha dərinə nəfəs almaq üçün nəfəs aldı. Sonra əyildi və əllərini dizlərinə qoydu , burnunun ucundan tər damcıları yavaş-yavaş damcılayırdı.

O, diqqətini çayın kənarına yönəltdi və bir hissəsi üzən cırıq balıq torunu, qalan hissəsi isə palçıqlı sahilin bataqlığında batmış vəziyyətdə tapdı. Suyun içində və torun altında ilişib qalan Lazarus, kiçik bir qızın başını gördü. Ağız açıldı, yuxulu gözləri ilə boş-boşuna ona baxdı. Minlərlə kiçik qurd kimi, dalğaların ardınca yayılan saçları hərəkət edirdi və tamamilə hərəkətsiz bədən hissəsindən gələn sürreal canlanma təsviri kimi axırdı . Lakin tor sadəcə onunla oynayırdı - sınımış kuklanın batmış başı idi.

Yaxınlıqda, kolluqlarla örtülmüş sahildə, o, su ilə dolu və ayrılmış gövdələri sahil xəttinə söykənmiş, köhnəlmiş bir qayığın qalıqlarını gördü.

qismən palçıq və alağ otlarının altında gizləndi. Lazar ayağa qalxdı və ağır bir kişinin çəkmələrinin izlərinə uyğun gələn gölməçə izi tapmaq üçün yaxınlaşdı. Gözləri onları yastı alağ otlarının cığırından izlədi və doğru getdi. Möhkəm daş binanın künc tərəfində dayanan taxta qapı. Təzə ayaq izlərinə baxmayaraq, ərazi tərk edilmiş kimi görünürdü. Bina canlı üzüm kolları və həvəsli fidanlarla dolu idi; və mənzərəli görünüşündə bina yavaş-yavaş və tamamilə udulan ac bir meşənin qurbanı kimi görünə bilirdi. Lakin üzü tamamilə udulmamışdı. Xarici divarlarının yuxarı kənarları boyunca çatlamış, lakin sabit qabığından iki sıra çürük taxta çıxıntıları görünürdü. Paralel çıxıntılı taxta sıralarının altında düzbucaqlı rəngsizləşmələr, yeni daşlarla möhürləndiyindən, əvvəlki pəncərələrin mövcudluğunu göstərirdi. Baxımsız vəziyyətinə baxmayaraq, Lazar üçün bina gün işığından mübarək bir ziyarətə kimi görünürdü. Qırmızı səmaya baxdı, ayaq izlərinə baxdı və xristian uçan insanın niyə özünü Allahın yaxşı gün işığından gizlətməli olduğunu ən yaxşı şəkildə necə izah edə biləcəyini düşündü.

“Orada salam olsun?” deyə Lazar ehtiyatla alağ otlarını aralayaraq qışqırdı. O Qapını döydü. “Səninlə bir söz danışmaq olarmı?” Qulaqlarını dikəldib içəridəki səsləri dinlədi. “Burada ola bilərsən?” Ətrafdakı kolluqlarda cırcıramaların davamlı vızıltısından və uzaqdan qorxudan tısbağanın səsinə başqa heç nə eşitmədi. Lazarus əlini qapıya söykədi, qapını qismən açdıqdan sonra ucadan soruşdu: “Kimsə varmı?” Tələsik qaçan bir hörümçək içəridən qaçdı və onun yanından qaçdı. Qapının yanından keçərək tamamilə qaranlıq bir otağa girdi. “Salam, burada?”

Lazar dərhal qapıdan çıxdı, əli ağzını tutmuşdu və bəlkə də bütün yaradılışın ən dəhşətli və ürəkbulandırıcı qoxusundan boğulurdu. O, qusmaq üzrəyken alağ otlarının arasından qaçaraq tələsdi. Sonra qapını yenidən yoxlayarkən hələ də öskürərək geri döndü. Binanın açıq ağzından qaynayan bir dəstə milçək ona qoşuldu. Ümumilikdə, onlar onun başını qeyri-real və efirə bənzər bir vızıldayan halo formasında dövrə vurdular. Lazar şillə vurdu.

O, şərqlə baxdı, sərv ağaclarının nazik bir çuxurundan baxaraq meşə örtüyünün yuxarı hissələrinə düşən ilk işığın şüalarını gördü.

Çayın yuxarısında o, başqa sığınacaq görmədi - yalnız palçıqlı sahillər və asılmış kolluqlar. Dərisindəki davamlı yanıq həddindən artıq güclü idi, səhərin doğuşunu xatırladırdı. Binanın istehza dolu və aqep qapısına tərəf döndü, sanki nəfəsi kəsilmişdi.

bəlkə də ölməkdə olan itin iyrənc xırıltılarına bənzər davamlı, pis nəfəs aldı . Qaşlarını büzdü, çiyinlərini geri atdı, dərin bir nəfəs aldı və binaya qayıtdı. Qoxu və qaranlıq onu bürüyən Lazarus qapını bağladı .

Əlini burnunun üstündə, kürəyini bağlı qapıya qoyub hərəkətsiz dayandı. Göz bəbəklərinin qaranlığı soyub hasarın daxili tərəflərini — daş döşəməni, masa kimi bir şeyi, daha bir masa və başqa bir qapını ayırd etmələri üçün bir anlıq vaxt verdi.

Ətrafını qaranlıqdan daha da qatı bürümüş ola biləcək qoxudan gözləri yaşla doldu , qoxu gözlərini cəhənnəm bacasından çıxan tüstü kimi yandırır. Xırıltı və uğultu səsləri aramsız səsləri ilə doldu.

bina. Gözlərini sildi və qaşqabaqlı döşəməyə və divarlara diqqətini yönəltdi, səthləri qaranlıqda titrəyirdi. Onlara sanki dalğalanan hərəkət verən onun sulu gözləri deyildi ; çünki üzləri həqiqətən hərəkət edirdi - az qala onları bürüyən milçəklər və tarakan dalğaları ilə dolu idi .

Görünən qaynayan qaranlıqda binanın daha çox fiziki xüsusiyyətləri formalaşdı. Lazarus başının üstündə əyilmiş, taxta tirlər sırası gördü. Ümumilikdə, onlar daha hündür tavanın altında asılmış, geniş və içi boş bir qabırğa qəfəsinə bənzəyə bilirdi . Onlardan hər tərəfə çoxlu ip və zəncir sallanırdı, ucları müxtəlif metal qarmaqlar və tikanlar ilə bəzədilirdi. Onların çoxunun üzərində ölü balıqlar asılıb qalmışdı - qıvrılmış, düz və quru. Və hamısının üzərində, bəlkə də, bir milyon milçək partlamış gözlərlə oynayırdı.

Lazarus , ardınca titrəyən alçaqdan asılmış zəncirləri ayıraraq, balıq yuvasının mərkəzinə doğru addımladı . O, özündə bir ada kimi olan hasarın mərkəzində yerləşən düzbucaqlı taxta masanın yanında dayandı. Kobud armaturun bütün səthi dərin xətti izlər və nizamsız üst-üstə düşən meşələrlə ləkələnmişdi, sanki kəsici bıçaqların təkrar zərbələrinə və sürüşmələrinə məruz qalmışdı. Binanın divarlarını yenidən nəzərdən keçirməzdən əvvəl barmağını ləkəli və çuxurlu səthinə sürtdü.

Onların üstündə Abbey katakombalarında xatırladığı məşəl mötərizələrinə bənzər bir sıra məşəl mötərizələri gördü . Girişə qayıtdı və yanında və divara söykənən hündür bir vedrə gördü. İçində bir sıra tərs çevrilmiş taxta məşəllər var idi. Hündürlərin yanında

vedrə daha kiçik, örtülü vedrə idi — ehtimal ki, məşəlləri yanacaqda doldurmaq üçün istifadə edilən yağ problemi idi .

O, dönüb binanın ən qaranlıq yerlərinə baxdı, qıvrılmış balıq cəmdəklərinin yanından keçib arxa divara baxdı. Bütün uzunluğu boyu uzun bir iş masası örtülü idi. Cihazın üst hissəsi dəri soyma alətləri, qabıqlı balıq başları və duz yığınları ilə dolu idi. Masanın altında və döşəmənin üstündə səliqə ilə qatlanmış paltar yığınlarını gördü - əsasən xalat və donlar, siçovul peyinləri ilə örtülmüşdü. Ən üst geyimlər təzəcə qatlanmış kimi görünürdü; lakin daha aşağıda və daha Döşəmədə paltarlar ciddi şəkildə çürümə əlamətləri göstərirdi. Parça yığınlarının yanında, iş masasının alt tərəfində səliqəli şəkildə düzülmüş bir sıra ayaqqabılar düzülmüşdü. Bəziləri yeni, digərləri köhnə, digərləri isə cırıq idi, sanki gəmiricilər onları yeyibmiş kimi görünürdü . Buna baxmayaraq, onlar qalan ayaqqabı və paltarlarla birlikdə ciddi şəkildə düzülmüşdülər . Bu, qəribə , hətta qorxunc görünə bilərdi . Amma bəlkə də, Lazarın masanın alt tərəfində ən qəribə tapdığı şey , onun ayaqları arasında eyni məkanı paylaşan həddindən artıq nizam və çürümə görməsi idi .

Lazarus üzündən milçəkləri sıgalladı, quru bir nəfəslə ağzını örtüdü və iş masası arxasına keçdi. Amma o, ətrafındakı pis havanı qoxusu qədər asanlıqla gizlədə bilmədi. Dərini yapışdıran, nəfəsi boğan bir növ idi və istənilən kişinin boğazını içəri çevirmək üzrə asanlıqla qıvcıra bilərdi. Dəhşətli qoxunun qurudulmuş balıqdan deyil, bəlkə də nəmli və daha dəhşətli bir mənbə. Gözləri cənuba doğru milçək axınını izlədi Divara, qalın metal qıfıllı hündür, cırıq bir qapıya tərəf. Qulaqlarını dik tutdu və arxasından gələn davamlı bir vızıltıya qulaq asdı. Sonra baxışlarını qapının astanasındaki çatlağa dikdi və çoxlu həşərat gördü, sanki pətəyin işlək arıları kimi gəlib-gedirdilər . Lazarus başını yellədi və havanı korlayan mənbənin... onu çarıqlı qapının arxasından korladı.

İvanın qadağan olunmuş Benion Tuneli barədə xəbərdarlıq edən əmr səsi zehində əks-səda versə də, maraq onu titrədirdi. O, "Heç vaxt, bunu, Lazarus. Bütün katakombalarda gəzməkdə azadsan, bundan başqa ... heç vaxt, Buna baxmayaraq, bəlkə də Marağın çılpaq həqiqəti , istənilən vəhşi qəlbəki vəhşi istəkləri alovlandırmaq üçün kifayət qədər cazibədarlıq yaratmaq qabiliyyətində idi . Üstəlik, hansı heyvan qəsdən edilən soyuq intizamı izləyə bilərdi?

cahillik, hətta onun alovlu marağının əzabını görməməzliyə vurmaq üçün? Lazarus zəncirlərin arasından keçərək hündür qapıya doğru addımladı, bu zaman ağcaqanadlar və kağız kimi balıqlar dənizi onun arxasında bağlandı. Hündür qapının qıfılını açıb onu geniş açdı.

Tüp! Tüp-tüp-tüp! Lazarus kənara sıçradı və daşların üzərindən yuvarlanan bir başı fitlədi . Birdən arxasında açıq qapıdan həşərat buludu guruldadı, milyonlarla kiçik ekzoskelet mələyi kimi tirlərə qalxdı . Qadının başı sakitcə yelləndi və süd kimi gözləri ilə Lazarusa baxdı , boynunun sürfələri qaymaqlı bir yığına çevrildi. Lazarus fırlandı və gözlərini yumdu, sanki bunu etmək onun hissələrini azad etməyə və dəhşətli hadisənin yaddaşına köçməsinin qarşısını almağa kömək edə bilərdi. Lakin, o qədər aydın xatırlaya bildiyi hər keçmiş hadisə kimi - " çox gec idi, çünki onun mükəmməl xatirəsi həm hədiyyə, həm də lənət idi, hətta həyatındakı ən pis hadisələrin ən incə detalları üzərində dayanmağı tələb etmək üçün - hətta indi də qaymaqlı yığını ilə olduğu kimi - çox gec idi.

Lazarus ağcaqanadlardan boğularaq öskürdü. Hündür cırıq qapıya tərəf döndü və daha da yaxınlaşdı . Açıq qapıdan cənub divarının bütün uzunluğunu əhatə edən çox geniş, lakin dayaz bitişik bir otaq tapdı. Balıq yuvasında olduğunu bilən Lazarus, duzlu və duzlu balıqların saxlanması üçün ayrı və daha sanitariya şəraiti olan otağın səbəbini tapdı. Lakin bağlı qapının arxasında dar otaq, içindəkilərin bütün binanı korlamasının qarşısını alaraq əks məqsədə xidmət edirdi .

Qapı açıq olanda Lazarus otağın döşəməsini çılpaq və başı kəsilmiş cəsədlərlə doldurulmuş vəziyyətdə tapdı. Təxminən əlli və ya daha çox, hamısı müxtəlif ölçülü qadın cəsədləri idi . Hamısı uzanarkən qollarını yanlarına qoyub, boyun dəlikləri isə şimala, qapıya doğru yönəlmiş dəqiq bir quruluşda idilər. Ümumilikdə, qalıqlar diqqətlə yığılmış taxta ipə, qatlanmış paltar yığınınına və ya hətta dəqiq bir ayaqqabı dəstinə bənzəyə bilərdi . Paltarlar kimi, cəsədlər də döşəməyə doğru tədricən deqradasiya dərəcələrini nümayiş etdirirdi , fərqli bədən xüsusiyyətləri isə inkişaf etmiş çürümənin qaranlıq bir qarışığına qarışırdı.

Alt sıra həşəratlarla dolub-daşarkən qaynayan qatraya bənzəyən tikişsiz bir təbəqə idi . Və bütün dəhşətli yığınların üstündə yuxulu gözlü başlar uzanıb, bəlkə də bütün insan vəziyyətlərinin ən ümitsizindən başqa heç nəyə baxmırdılar.

“Ah!” Lazarus geri qaçdı, yersiz başı götürüb geri atdı.

Otağa girib hündür qapını çırpdı. Balıq yuvasının mərkəzindəki masaya tərəf səndələdi, başı fırlandı. Yenə də çirkli həyətə baxdı və gözləri cazibədar xarici qapıya sataşdı. Arxasında havanın təmiz, torpağın qarışqa və tarakanlardan təmiz olduğunu bilirdi. Lakin, astanasının altından qanayan yumşaq qırmızı parıltı ilə Ölümün qapıda dayandığını da bilirdi. Nəhayət, şəfəq gəlmişdi - balıq yuvası onun qalan hissəsi üçün sığınacağı idi.

gün. Çəkmələrindən həşəratları tapdaladı, masanın üstünə çıxdı və aralarına tullanmadan əvvəl tirlərə qısaca nəzər saldı. Taxtaların üstündə uzanıb uzandı, üzü aşağı, üstündə idi. Orada göylərin odlu arabasından və cəhənnəm böcəkləri ilə örtülmüş döşəmədən təhlükəsiz şəkildə uzanmışdı. Və o, zahirən qeyri-müəyyən vəziyyətdə, Cənnətlə Cəhənnəm arasında asılı qalmış Lazar daha bir yerə qaçdı xeyalların qonaqpərvər dünyası.

~*~

Tüp-tüp-tüp-tüp! Tüp-tüp-tüp! Lazarus, nəhəng bir heyvanın nəmli bir yerdə sürünərək ağır ön ayaqlarını palçığa çırpıb cansız arxa ayaqlarını arxasına sürükləməsini xatırladan narahat və qeyri-təbii səslər çıxardı. Lazarus pilləkənlər arasındakı ağır nəfəsləri eşitdi və Abbey katakombalarının Quyu Dəliyində Skvire Thateusun Skvire Miguelə bir canavarın hücum etdiyinə inandığı bir günü xatırladı. Həqiqətən də, Lazarus indi sahil xəttindən qalxmaq və sonuncu yeri tapmaq üçün mübarizə aparan, boğulan və yaralı bir dəniz heyvanına aid olduğunu təsəvvür etdiyi səslərə bənzər səslər eşitdi.

Lazarus yanına yuvarlandı və üzünü qırışdırdı, sinəsinə və ayaqlarına dirəyindəki ağırlığı ovuşdurdu. Qalxıb tirlərin üstündə çömbəldi və sonra xarici qapının astanasına və qırmızı işığına baxdı.

Bir vaxtlar xatırladığı qırmızı işıq indi özünü fərqli bir qırmızı çalar - sönən qırmızı kimi göstərirdi və o, tirlərin uzun müddət davam edən ağrısından bilirdi ki, gün şəfəqi nəhayət qaranlığa çevrilib. "Tezliklə gecə səması onun olacaq", - deyərək özünə əminlik verirdi. Buna baxmayaraq, astananın parıltısından keçərkən kölgələri görürdü. Səslər artırdı. Nəfəsini saxlayırdı; ürəyi döyünürdü. Əgər qapı nazik bir işıq şüasının belə əks olunması üçün açılışdı ...

Bum! Qapı açıldı. Günəş işığı döşəməyə töküldü və bir-birini ayırdı.

Tarakanların coşğun dənizi. Həşərat dalğaları kölgələrə doğru dalğalanırdı. Lazarus günəşdən yanmış üzünü çevirib gözlərini yumdu. Özünü heykəl kimi tutaraq qıvrıldı və çənəsini sıxdı. Kor və ehtiyatlı vəziyyətdə balıq yuvasına gələn narahatedici səs-küyü eşitdi - sanki sürünən və xırıltılı dəniz vəhşisi binanın xarab olmuş içini ölmək üçün daha cəlbedici bir yer hesab edirdi.

Lakin, bir vəhşinin ön ayaqlarını döyməsinin səsi, kişi çəkmələrinin daşlara dəyməsinin daha fərqli səsinə çevrildi. Qapı menteşələri xırıltılı səs çıxardı və gün işığının gözqamaşdırıcı təsiri azaldı. Lazarus gözlərini açdı. O, aşağı baxdı. balıq yuvasının içinə arxası üstə dayanmış və demək olar ki, bağlı qapının çatlağından baxan bir kişi tapın. O, özünü şübhəli və ya nadinc adam, içəridə gizlənib çöldə casusluq edirdi.

Lazarus tirlərin üstündəki kölgələrdən içəri girənin arxasını gördü: yağlı qara saçlı, kök bədənli bir kişi. Krem rəngli xalatinin alt hissəsində palçıq ləkələri var idi; xalatinin altında isə özünəməxsus qara çəkmələr gördü, palçıq parçaları ilə dolu idi. Palçıqlı ayaq izləri kişinin çəkmələrindən uzaqlaşmış otağın mərkəzinə doğru uzanırdı. Yalnız köhnəlmiş masaya baxanda Lazarus əvvəllər eşitdiyi sürünən səsin səbəbini tapdı - yerdə yuxarı baxmış zəif və incə bir ələ baxdı. Lakin, uzun masa solğun əlin əlindən başqa bütün mənzərəni gizlətdiyindən, Lazarus artıq sahibinin qolunu və ya bədənini görmədi. Buna baxmayaraq, o, daha çox məlumat toplamağa və çarpaz tirlərin cırıltısına təsadüf etməyə cəsarət etmədi.

Nəhayət, kişi qapıdan gizlənib hündür vedrənin içindən məşəl götürdü. Bundan sonra kiçik vedrənin qapağını açdı, məşəlləri yağda islatdı və məşəlləri divara bərkidilmiş mötərizələrə yerləşdirərək balıq yuvasının ətrafını gəzdirdi. Bir neçə dəfə odlu od vurmaqla bütün həyatı alovlu məşəllərlə işıqlandırdı. Sonra xarici qapıya qayıtdı və möhkəm bir dirəklə bağlamazdan əvvəl qısaca çölə baxdı. Nəhayət, o, fırlandı və arxa divara söykənmiş, səliqəli paltar və ayaqqabı yığınları olan iş masası masasına baxdı. Bir dəfə əl çaldı və dua edən əllərinin barmaqlarının uclarını gülümsəyən dodaqlarına tutdu, sanki ləzzətli bir ziyafətin yayılmasından zövq almaq istəyirdi.

Lazar onun üz cizgilərinin ən incə detallarına diqqət yetirdi: zeytun rəngli dəri, nazik qara saqqal, tünd gözlər və zahirən aydın, dimdik kimi burun. Kişinin üzünü Lazara yad görünsə də, ən narahatedici cəhəti onun üzündə idi.

Gözlərinin qeyri-təbii boşluğu — belə ətli görünən üzünə baxanda, kişinin dar, aralı gözləri tamamilə narahatedici bir Siklopik baxışlar verirdi.

Kişinin üzü dərhal dəyişdi; sərt alınının altındakı təbəssümü qaşqabağını salladı . İrəli addımladı, yerdən cansız bir qadını qaldırdı və cəsədi masanın üstünə qoydu. Qadının qollarını yanına qoydu və onu masanın ortasına qoydu, duruşunu mümkün qədər tənzimlədi, həyat ölçüsündə bir kukla. Lazarus ona baxanda, Lazarus ona dərin bir ümitsizliklə ucadan qışqıran geniş, mavi gözlü bir baxışla cavab verdi. Buna baxmayaraq, içindəki dəhşət...

Gözləri rahat üzünün məmnun ifadəsi ilə kəskin şəkildə ziddiyyət təşkil edirdi - sanki ona ikrah və özündən razılıq hissləri ilə baxırdı, eyni zamanda kədərli baxışlar və dodaqlarının küncündə gizlənmiş incə təbəssüm də bunu göstərirdi . Və orada uzanıb ona baxaraq, kişinin paltarlarını çıxarmağa başlayanda gözlərini onun öz gözlərindən, bəlkə də Cənnətin zirzəmilərindən süzürdü. Kişinin barmaqları diqqətlə və dəqiqliklə yataqda olan qızı ilə sevən bir ananın barmaqları kimi hərəkət edirdi , kişi isə paltarlarının hər tikişini ciddi şəkildə qatlayıb masaya bağlanmış cəsədin yanına qoyurdu.

Lazar səndələdi və tarazlığını bərpa etmək üçün bir tirdən yapışdı. Əlini ağzına qoydu və gözlənilməz bir ürəkbulanma dalğasından üzünü turşutdu . Milçəklərin və çırtiltili həşəratların aramsız vızıltısı ilə Lazar kişinin hər ağır nəfəsini, tamamilə aramsız bəlgəm xırıltısını eşitdi; və kişinin son paltarını zərifcə hamarlayıb qatladığı kök barmaqlarını izlədi. Lazara elə gəlirdi ki, barmaqlar təcrübəli balıqçının əllərinə uyğun gəlmirdi , çünki onlar kök və incə görünürdülər; atasının - ya da öz barmaqlarının - daha uzun, arıq və daha qalın dərilili barmaqlarından fərqli olaraq .

Kişi cəsədin paltarlarını və ayaqqabılarını arxa divara apardı, orada onları iş masası altına və digər insan örtüklərinin səliqəli kolleksiyasının arasına qoydu. Orada arxası Lazara söykənmiş, tezgahın üstündəki əşyalarla məşğul idi. Kişi çiyinin üstündən ona səslənəndə Lazar sarsıldı: “Mən Balıqçıyam - bütün insanlar üçün Balıqçıyam; və sən buradan çıx bilməzsən ! Xeyr; balıq yuvasına girəndən sonra heç kim qaça bilməz - heç kim!”

Lazar nəfəsini tutdu.

Balıqçı davam etdi; “Mənə inanmırsan?”

Lazarus cavab verməkdən imtina etdi və kişi dəri soyan bıçağın ucunu iş masasının üstünə sancaraq qışqırdı: "Sükut etməyinizə görə, başa düşürəm ki, siz... İnanın belədir. Buna baxmayaraq, sizə başqa cür öyrədəcəyəm. Heç kim məndən gizlənə bilməz; hətta sən belə. Mən hər şeyi görürəm - xüsusən də şeytanın işlərini və əməllərini!

Lakin balıqçı Lazara baxmaqdan imtina etdi, əvəzinə arxasını ona tərəf çevirdi və duz parçalarını xırda dənəciklər yığını halına gətirməzdən əvvəl yığın halına gətirdi . Boş duzu ovucuna soxub qollarına və boynuna sürtdü, sanki özünü çimdirirmiş kimi. Birdən boğucu səslər çıxararaq boğazından axıntını çıxardı və çəkməsinin yanına tüpürdü. Tarakanlar qaçdılar. Balıqçı tutaraq "Səndən bir daha soruşacağam" deyə qışqırdı. Stolun üstündəki bıçağı götürdü, "Mənə inanmırsan, şeytan törəməsi? Cavab ver!"

Açıq tirlərdə özünü tamamilə açıq hiss edən və getdikcə başı fırlanan Lazarus məğlubiyyətini etiraf etdi. O, ah çəkdi və uçan bir xristian kimi təqdimatını düşündü ...

Kişi çılpaq cəsədin saçlarından tutaraq bıçağını işə salaraq iş masasından uzaqlaşdı . "Cavab ver, cadugər!" O, ölü qadının başını yellədi, bıçağı onun boynuna basdı və ona qışqırdı: " İndi mənə inanırsan ?"

Lazar dirəkləri sıxdı, ayaqlarının arasına baxdı və altındakı zahirən fantastik hadisələrə baxdı.

"Ah! İndi etiraf edirsən," deyə balıqçı meyitə qışqırdı; "Hər şey itirildikdə , hazır müdafiən olmadıqda !" Sonra yenə də sevən bir ana kimi bir şəkil çəkdi. dərin bir ah çəkdi və gülümsəyərək saçlarını oxşayaraq dedi: "Rahat yat, "Əzizim." O, qadının gözünün ağını yaladı və onu daha da təsəlli etdi və Lazarın hələ də eşitdiyi zəif bir pıçılıtlı ilə: "Göz yaşına ehtiyac yoxdur. Cadugərlər ağlamamalıdırlar - yalnız gözəl kiçik çiçəklər onların kədərini hiss edir."

Lazar balıqçının iş masası arxasına qayıtmasını izlədi. Kişi əlindəki itiləyicini itilədi. Ölən qadının demədiyi bir suala cavab vermək üçün geri səslənəndə bıçağı cilovlama qayışına söykədi : "Bəli, sənsən – və əksəriyyətindən daha gözəlsən".
Niyə?

Lazarın başı yellənirdi; qarnı titrəyirdi. Tənbəl milçəklər onun üzünə toxunurdu.

Kişi öz-özünə gülümsəyərək ucadan əlavə etdi: "Səninlə heç vaxt, qız. Məni sınağa çəkə bilməzsən . Sənin hiyləni başa düşdüm: yalnız şər toxumlarını örtmək üçün bir çiçək kimi davranmaq ."

Lazarus öskürəyini boğdu. Binanın içini gözdən keçirdi. Yalnız bundan sonra ürəkbulanmasının səbəbini anladı, çünki yüksələn məşəl tavana dirənərək ondan havanı oğurlayırdı - o, raftersin içində qala bilmirdi.

O, qapının astanasına baxdı və orada hələ də gün işığının ölümcül bir dozasının qaldığını gördü — balıq yuvasından asanlıqla qaça bilmirdi . Çönüb hündür cırıq qapıya baxdı və sonra balıqçının geniş kürəyinə baxdı , hətta öskürmək istəyi getdikcə özünü bürüzə verirdi. Təcili qarşıdurmadan və özünün inandırıcı təqdimatından başqa çarəsini bilmirdi .

O, gizlicə hərəkət edərək, əllərini taxtalara söykəyərək ölü qadının üzərinə yavaşca enirdi. Sonra masanın üstündə dayanarkən qadının hər iki tərəfinə ayaq basdı. Qadının üzərinə çömbəldikcə gözləri balıqçıdan ayrılmadı. Nəfəsini tutdu və bütün gücünü toplayaraq, ayaqlarını bükərək ağırlıq mərkəzini dəyişdi, ta ki çəkmələri yerə sakitcə toxunana qədər.

O, pişik kimi barmaqlıqlı bayır qapıya tərəf addımladı və parıldayan astanasına çatmamış dayandı. Lakin geri dönməzdən əvvəl — əlini qaldıraraq özünü saxlamağa macal tapmadan — öskürdü.

Lazar və balıqçı bir-birinə tərəf fırlandılar. Öz növbəsində, təəccüblənmiş kişi bıçağı daşların üzərində fırlanarkən şimal divarına çırpılarkən onu itirdi. Lazar gözlərini bıçaqdan ayıraraq qanadlarını açdı və balıqçıya fit çaldı .

Kişi cənub divarına çəkilərək qışqırdı: "Uzaq durun!"

Lazar özünü və qanadlarını topladı və qapının keşikçisi olaraq qaldı, hələ ödəyə bilmədiyi üçün gün işığına açıldı. "Durduğun yerdə qal."

"Ah, istəsən, mən də ... elə burada... elə burada edəcəyəm ", - kişi kəkələyərək əli ilə sığalladı. Yanında divar daşları. Tarakanlar qaçdı. O, binanın o biri tərəfindən, dərisini soyan bıçağının olduğu yerə bir nəzər saldı.

Lazarın baxışları onun ardınca düşdü; o, mızıldandı. "Qoy uzansın!" Onlar gözlərini ortadakı masanın və cəsədin üstündən qıfılladılar. "Durduğun yerdə otur." Lakin kişi ayaq üstə qaldıqda, Lazar əlavə etdi: "Mən tezliklə buradan gedəcəyəm. Əgər otursan, mən də oturacağam; və ikimizə də heç bir zərər dəyməyəcək." Hər ikisi birlikdə yavaşca çömbəldilər və cəsədin və qəssab masasının altından ortaq baxışları keçən kimi, bir-birinin qırılmaz baxışlarını yenidən tutdular. Və orada, arxaları üstə oturub sakitcə bir-birlərinə təəccübləndilər.

Nəhayət, Lazarus arxasınca gələn, solğun parıltılı astanaya yenidən baxdı.

Balıqçı soruşdu: "Gecənin düşməsini gözləyirsən, elə deyilmi?"

"Tezliklə səni tərk edəcəyəm", - dedi Lazarus.

Kişi başını tərpətdi. "Bəlkə də edərsən. Tezliklə gecə düşər." O, ah çəkdi və yerə düz oturmaq üçün yerini dəyişdi. Arxasını divara söykədi və qollarını dizlərinin üstünə qoymaq üçün dizlərini qaldırdı. "Möhürlənmiş qapıdan necə içəri girdin? Bu cadugər səni valeh etdi? Sən nədən; bir növ cin?"

"Mən damın taxtalarında oturmuşam. Mən iblis deyiləm."

"Əlbəttə ki, sən iblis olmazdın; amma qanadların və dişlərin sual doğururdu." Kişi boğazını təmizlədi və özünü təqdim etdi: "Amad, mən ... Amad Qaston; Barabass Qastonun oğlu. Soruşa bilərəmsə; hansı adla?"

tanınırsınız?

"Lazar — uçan adam", — deyə o, qısaca cavab verdi.

Kişi yavaşca və dərinədən başını əydi. "Şərəf mənimdir, Lazarus; uçan adam."

Lazar dayaz bir təzim etdi.

Maraqlı balıqçı aralarındakı sükutu yatıraraq dedi: "Baxmayaraq ki, mən əla balıqçı, təcrübəli katib və bir çox möcüzələrə müdrikəm".

Dünyanın qanadlı görünüşünüzün hissələrimi dərinədən narahat etdiyini etiraf etməliyəm.

Həqiqətən də, əgər mən adi bir Allahdan qorxan bir insan olsaydım, and içərdim ki, sən İblisin özüsən." Çiyinlərini çəkdi. "Amma mən belə bir insan olmadığım üçün və buna görə də sən İblis ola bilmədiyin üçün bəlkə də bu təsadüfi görüşü dünyanın başqa bir möcüzəsinə - cismani şəkildə uçan insanın möcüzəsinə bir dərs kimi qəbul etməliyəm."

İrəli əyilib başını tərpətdi. "Doğru deyirsən? Sən sadəcə uçansan."

Dostum, tezliklə yola düşəcəksən, elə deyilmi?

"Yalan danışmıram," Lazarus cavab verdi. "Mən xristian uçan adamam və tezliklə oradan ayrılacağam."

"Mən xristian deyiləm," deyə balıqçı elan etdi. "Amma mən də yalan danışmıram ; çünki özümdən çox gözlədiyim yaxşı və şərəfli bir insanam." Qaşlarını çataraq , sanki özünü daha yaxşı tərəfdən göstərmək istəyirmiş kimi saçlarını geri daradı. Sonra dırnaqlarını uzadıb onları yoxladı. Bundan sonra dodaqlarını büzdü, barmağını dodaqlarına qoydu və düşündü - bəlkə də qüsursuz qabiliyyətlərini şişirtmək üçün . "Ah!" Barmaqlarını çırpdı və Lazarusa işarə etdi. "Adını tapdım."

"Ad?"

"Bəli; səninlə görüşüm haqqında yazacağım ayənin adı. Bu, valehedici bir əsər olacaq." O, gülümsədi. "Və bütün dünya buna təəccüblənəcək."

Qollarını tavana açdı və sanki bütün səmaya müraciət edirmiş kimi qollarını geniş yellədi. "Və ayə " Özünü Xristian Adlandırın Qanadlı İblis" adlanacaq ."

"Bu, yalan olardı; və sən yalan danışmadığını iddia edirsən", - deyə Lazarus bildirdi.

"İndi edə bilərsənmi? Görürsən, hətta bir cin belə yalan danışmadığını iddia edə bilər. Səni görəndə hər hansı bir Allahdan qorxan insan sənə and içib cin olduğuna inanar."

"Amma sən dedin ki, Allahdan qorxmursan."

"Düzdür; amma belə bir ayəni oxuya bilən kişilər ... onlar öz Tanrılarından qorxurlar ." Çiyinlərini çəkdi. "Bəlkə də məsələ bundadır: özünü Tanrıdan qorxan bir uçan insanın sözü, Allahdan qorxan dünyanın qalan hissəsinin sözüdür, elə deyilmi?"

"Mən cin deyiləm. Belə bir yalan qeyd yaratmaq yalan olardı", - deyə Lazar məzəmmət etdi.

"Kimə? Sənin tək iddian yüzlərlə əks iddiaya necə qarşı çıxırsan?"

Necə ola bilər ki, sən haqlı olasan, yüz nəfər isə haqsız? Sən bu qədər ilahisən ki, belə bir iddia irəli sürərsən?

"Mən bu həqiqəti hər kəsin bildiyini düşündüyümdən daha çox bilirəm: mən xristian uçan insanam - cin olmadığını iddia edən bir cin deyiləm."

"Bəs yüz nəfərin səsini bir nəfərə qarşı kim mübahisələndirə bilər?" O, başını yellədi.

"Yüzlərlə insan, o cümlədən mən də, səhvən hansısa güman edirlərsə, səhv edə bilər." haqlıdır.

Balıqçı əllərini çalaraq qışqırdı: "Ah, möhtəşəm! "

Müdafie baxımından, minlərlə insanın iddialarına qarşı çıxdın!

Lazar üzünü qırırdı. "Nə edirsən?"

"Mən səninlə danışırım. Və sənin istədiyini kimi oturmuşam."

"Xeyr; niyə onlara etdiyini edirsən?" O, cəsədi göstərdi.

"Ay cadugər," deyə o, əsəbi bir şəkildə əl yelləyərək cavab verdi, "Hamısı eynidir, cazibədardırlar"

Kişilərin xoş qəlblərini pis qazanc üçün istifadə edirlər. Ona fikir vermə.

"Sən onu öldürdün?"

Kişi qəhqəhə çəkdi. "Cadugər qatilləri cadugərləri öldürür, əziz dostum. Biz belə edirik."

Özünüzü xristian hesab etdiyiniz üçün cadugərlərin müqəddəs sorğuları haqqında eşitmisiniz, elə deyilmi? O, hər ikisinin arasına işarə edərək daha da soruşdu: "Əgər mən özümü təvazökar tutub bu işə nəzarət etməsəm, bəs başqa kim edə bilər? Sən?"

"Bunu Müqəddəs Text üçün edirsən? Kilsə sənə qadınları öldürməyi tapşırırdı?"

"Cadugərlər, sehrbazlar, fahişələr və tilsimçilər qadın deyillər; mən qadınları və uşaqları öldürürəm."

"Səninlə bağlı bir problem var."

Kişi xoş bir sürpriz kimi davranaraq başını yellədi. "Hə? Və bunu danış."

"Səni ona pıçıldamazdan əvvəl gördüm — dilini gözündə saxlayıb." Lazarus başını yellədi.

"İnanıram ki, sən ona cadugər deyirsən, amma paltarlarını və ayaqqabılarını oğurlayırsan."

Lazarus balıqçının üzünün daşa döndüyünü seyr etdi. Onun qışqırıqları qəfildən qırıq-qırıq oldu. "Uçan adam, mənim təvazökar məskənimə gəlib mənə məsləhət vermə! Sən mənim haqqımda, nə salehlik qarşısındakı rüsvayçı vəzifəmdən, nə də cadugərlərin hiyləgərliklərindən xəbərin yoxdur!" O, paltar yığınlarına bir nəzər saldı və sonra baxışlarını dəri soyan bıçağa yönəltdi. Kişi Lazara tərəf döndü, gözlərini qiymədi. Lazarus balıqçını daha da həyəcanlandırmamaq üçün dilini tutdu. Kişi zahirən kök üzünü ilə irəli əyildi.

Məşəlin dumanlı parıltısı altında və milçəklərin fırlanan dairəsi arasından Lazar onun gözlərinə baxdı - hamısı birlikdə içəri birləşmiş və ona əbədi baxan yeganə nəhəng kürəyə bənzəyən kimi görünürdü. Kişi mızıldandı: "Sənin içindən təmiz görürəm. Biz tamamilə fərqliyik; sən və mən. Sən sadəcə başqalarının sözlərini təkrarlamaqla özünü müdrik göstərsən; halbuki mən müdrik olduğum üçün öz sözlərimi danışmaq yazıram." Kişi rahatladı və gülümsədi. "Bu gün məni dinlə. Ey şanlı Lazar, səni əbədi bir saleh və bir ayə kimi yazacağam.

Həqiqətin işığında utanc tapan və Hikmətin kölgəsində qorxan iddialı uçan adam. Səni tamamilə ifşa edəcəyəm və səni çılpaq edəcəyəm.

"Dünya." Balıqçı göz vurub qəhqəhə çəkdi və əlavə etdi: "Çünki mən səndən tamamilə ayırıyam və insanların zəhnini əyləndirmək üçün həm üsula, həm də vasitəyə sahibəm."

Lazarus çənəsini qaldırıb dərin bir nəfəs aldı və sonra Müqəddəs Yazılarla və diqqətlə ona cavab verdi: "Hikmət Allahdandır. Deyəsən, qadın paltarlarına tamah salmaq üçün adam öldürürsən. Bəs onun gözü ilə nə etdin?" O, başını yellədi. "Xeyr, sənin ürəyin Allahdan deyil."

Balıqçı qaşqabağını salladı. "Tanrı? Sənin Tanrın kimdir?"

"Göylərdə yalnız bir Rəbb Allah var, O da Qüdrətli və Ucadır."

"Mən belə bir cavab gözləyirdim. Axı sənin imanını müdafiə etməlisən. Sənin iman müəllimlərin sənə başqaları sənin Tanrını sorğu-sual etdikdə məhz bu cür cavab verməyi öyrədiblər. Buna baxmayaraq, imanını müdafiə etmək üçün mənim əvvəlcədən gözləmədiyim və sadəcə müdriklik ifadəsi, ağılın əks olunması və ya əks sualla təkzib edə biləcəyim heç bir yazılı və ya şifahi sözə istinad edə bilməzsən. Beləliklə, sən, xüsusən də öz imanın işığında, səndən məhrum ola biləcəyim bir yerə toplaşmaq əzabından xilas ol." O, başını aşağı saldı və Lazarın cavabını gözləyərək gülümsədi.

"Sən Allahdan məhrumsan."

Kişi qaşqabağını salladı, bəlkə də ondan daha çox şey gözləyirdi.

Aralarına bir anlıq sükut çökdü, həşəratların aramsız vızıltısı və yanan məşəllərin xışıltısı qaldı.

Balıqçı onu səsləyəndə Lazar qapının astanasının altındakı qırmızı parıltıya yenidən baxdı: "Mənim necə çoxlarından bu qədər uzaqlaşdığımı bilmək istəyirsən, elə deyilmi? Bunu hiss edirəm. Əgər bilmək üçün bu qədər çox istəyirsənsə, sənə deyəcəyəm."

necə oldu.

Lazarus çiyinlərini çəkdi — gecənin qaranlığı onun üçün kifayət qədər tez gəlmədi. O, başını tərpətdi. "Bilmək istəyirəm. Mənə hər şeyi danış."

Kişi gülümsəyərək başını tərpətdi. "Gözlədiyim kimi... yaxşı, onda edəyəm. Kimi" Valideynlərim okeanlar arasında fərqli krallıqlara mənsub idilər; lakin bir gün, hər ikisi Sardinia çimərliyinin bir hissəsində balıqqulağı axtararkən ayaq izləri çarpazlaşdı və bir-birlərinə aşıq oldular. Fərqli dinlərinə baxmayaraq, gizlicə evləndilər, bir-birlərinin inanclarına hörmətsizlik etməyəcəklərinə və ya onlara meydan oxumayacaqlarına dair and içdilər. Onların qeyri-adi birliyinin tam bir mövsümündə mən dünyaya gəldim. Və mən onların uşağı olduğum üçün, hər iki dinlərini mənə öyrətməyə razı oldular, çünki

baxmayaraq ki, onlar bir-birinə aid idilər - sanki oxşar hekayələrin iki hekayəsi kimi. Aralarındakı fərqi sorğulayacaq qədər böyükdə, valideynlərim də and içdilər Məni susdurmaq üçün, qeyri-adi inancım və ya valideynlərimin fərqli inancları barədə başqalarına heç vaxt danışmamaq üçün . Axı biz atamın torpağının krallığında yaşayırdıq və onun müdrikləri və qəbilə ağsaqqalları əksinə inanmağı qadağan edirdilər. Atam həqiqətən yaxşı insan idi, çünki anamın gizlicə öz inancını etməsinə icazə verirdi , halbuki bilirdi ki , əgər anası əsl inancını ağsaqqallara etiraf edərsə, başı asanlıqla bıçağın ucuna düşə bilər . Lakin, onların sonsuz sədaqət " Ağsaqqallar o qədər də ağıllı qalmadılar. Və zaman keçdikcə mən bir dəfə deyil, cəmi yeddi Tanrını qəbul etdim." Balıqçı Lazarın üzünə baxdı.

“Yeddi?” Lazar hələ də parıldayan astanaya bir daha nəzər salaraq qəsdən başını tərpedərək soruşdu . “Niyə, bu qədər Tanrı?”

Balıqçı barmaqlarını şaqqıldadaraq ona utancaq bir təbəssümlə baxdı: “Mən belə bir sual gözləyirdim.”

Və zehmində parıldayan və keçib gedən bir dejavu kimi , Lazarus artıq kişinin öyünəcəyini gözlədiyini xatırladı: artıq belə bir sual gözləyirdi. Üstəlik , o, nədənsə bilirdi ki, kişi hətta gecə düşənə qədər özündən danışmağa davam edə bilər.

“Həqiqətən də. Mən cəmi yeddi Tanrıya dəyər verirdim”, - deyə kişi sürünən böcəyin ona yaxınlaşdığını görərkən çəkməsinin barmağını qaldıraraq dedi . “Müdrək atam altı Tanrıya, mehriban anam isə yalnız birinə dua edirdi - onunku sən öz Tanrın idi və sən indi onu yeganə Tanrı kimi müdafiə edirsən.” Kişi çəkməsini aşağı saldı; böcək partladı və o, Lazarusa gülümsədi. O, irəli əyilərək əlavə etdi: “Görürsən, mən sən Tanrın haqqında hər şeyi bilirəm - bu, mənim yalnız biri idi .”

“Ya Onu qəbul edəcəksən, ya da qəbul etməyəcəksən”, Lazarus təklif etdi. “Və sən Onu artıq tanıdığın üçün, amma rədd etməyi seçdiyən üçün səni əksinə inandırmaq üçün təklif edə biləcəyim az şey olduğunu düşünürəm ”. Lazarus ona baxaraq soruşdu: “Bəlkə də bir şey var idi”. Bu səni Ona qarşı çevirdi?

Balıqçı Lazarusa baxdı. Sonra ucadan boğuldu və sanki bəlğəm axıntısını bəzəmək istəyirmiş kimi boğazını təmizlədi . Bəlğəmi yanına tükürdü. çəkib Lazarusa sərt baxışlarla baxdı. “Xahiş edirəm, icazə verin, sözüümü bitirəm”

"Səs-küy salmadan əvvəl sözlər."
"Bağışla məni," Lazarus dedi.

Boğazını təmizlədi və baxışlarını yumşaltdı. "Bəli, hər şey anamın atamın gizlicə başqa qadınlarla görüşdüyünü öyrənəndə bitdi." Başını yellədi. "Aramızda çoxlu sirr var idi. Anam onun qədər ehtiraslı, müdrik idi." Ah çəkdi. "Ehtiras dolu anda anam onun qılıncını götürdü, o isə yatarkən. Lakin anam oyandı və yuxunun qarışıqlığında, kölgəsinin bir qəribin kölgəsi olduğunu düşünərək onu öldürdü - dayandığı yerdə ölü. Anam ona zərər verməzdi ; ona doğan günəş kimi ibadət edirdi."

"İtkinə görə üzr istəyirəm", - deyə Lazarus astanaya baxaraq cavab verdi.
"Ah, yəqin ki, elədir", - kişi ağır bir kinayə ilə dedi. "Buna baxmayaraq; mən Növbəti səhər baş verənlərdən xəbərsiz oyandım. Günü xatırlayıram hələ də aydın şəkildə — isti günəş, oxuyan quşların səsi, vadilərin ağır buxarları yaşıl rəngdə olan yataqda uzanmışam və çoxlu Tanrılarımın şükür dualarımla — o biri otaqda, mərhum anamın və ağlayan atamın yanımda uzandığından xəbərsizəm . — O, rəhmsizcəsinə əlini Lazara tərəf yellədi. — Bəli, bilirəm ki, mənə qarşı mərhəmətinizi gizlədirsiniz — ehtiyac yoxdur, cənab.

Lazarus yalnız çiyinlərini çəkdi.

Kişi davam etdi: "Həyatındakı yeganə əsl sevgisini itirdiyinə görə kədərlənən atam qısa müddət sonra intihar etdi; lakin, ölməzdən əvvəl məndən ona and içməyimi tələb etdi: onun inancından tamamilə imtina edib anamın inancını - onun yeganə, Uca Tanrı Rəbbi ilə - qəbul etməliyəm . Mən ondan narazı idim; imtina etdim. Buna görə də ağladı; sonra öldü və mən özümü tək tapdım və yeddi - hamısı arasında bir-birlərinə olan sonsuz sevgilərindən belə bir ər - arvadı qoruya bilməyən yeddi Tanrı ilə." O , irəli əyilərək yenidən Lazarın üzünə baxdı.

Lazarus başını tərپətdi. "Yeddi."

"Yeddi", - deyə kişi barmaqlarını qaldıraraq qışqırdı. Sonra bir dəfə əl çaldı və gülümsədi. "Beləliklə, mən hər iki valideynimi adətə uyğun olaraq dəfn etdim və ata yurdumu tərک etməzdən əvvəl qumda doqquz məzar qoydum.

“Doqquz?” Lazar soruşmağa məcbur oldu.

Balıqçı gülümsədi. “Düzünü desəm, eyni sayda; çünki mən sənin Tanrını o cərgələrdə basdırmışam” həmçinin qəbirlərin də.

Lazar onu danladı: “O, Birinci və Axırıncıdır və Onun Sözü heç vaxt məhv olmayacaq”.

“Xatırladığım qədəriylə, onun üçüncü məzar olduğuna inanıram. Bəs sözlər necədir? Mən şairəm, ölməzəm. Sözlərlə, mən heç vaxt ölə bilmərəm, mənim şanlı Lazarım, uçan adam.” O, barmaqlarını çırpdı və sanki bir sirri pıçıldamaq istəyirmiş kimi pıçıldadı: “Tək bir ruh qulaq asdığı müddətcə mən sözləri pıçıldamaqla yaşayıram. Bu həqiqətdir. Mən ... mənəm.”

Balıqçının əsəbiləşməsi onları bir anlıq sükut içində qoydu .

qışqırıqlı gülüşdən. Əllərini döşəmə daşlarına dəfələrlə vuraraq, təbil çalaraq qışqırdı: “İndi mənə de, ey uçan Lazar! Hansı həqiqi iman idi; hansı batil? Tez ol! Mənə cavab ver! Müdriklərə cavab ver”.

Şair, qoy hamımız onsuz ölək!”

Lazar ayağa qalxdı. “Dayanın!”

Kişi güldü və ittiamedici barmağını ona tərəf tuşladı. “Gözlədiyim kimi! Bu dünyada öz kiçik yerin haqqında düşünmək sənə əzab verir.” Divara söykəndi , hələ də gülümsəyir və başını yelləyirdi. “Ah, doğru olmaq istədikləri şey barədə səhv olma ehtimalını düşünəndə hiss etdikləri kədər .

“Oh, kor imana vizyon və ağılın gətirdiyi şübhə.” O, düz baxdı

Lazarus. “Özünüz haqqındakı düşüncələrinizdəki narahatedici hissi hiss edə bilmirsinizmi?”

Lazar yenidən çömbəldi, baxışları kişinin solğun üzünə və gözlərinə zilləndi. O, onu danladı. “Hiss edirəm ki, çoxlu yalançı dinlər və onların peyğəmbərləri var; lakin bilirəm ki, Uca Allaha olan imanım yeganə həqiqi imandır.”

“Yalan!” Kişi qışqırdı, yerə çırpdı. Milçəklər uçdu. Tələsik qollarını çarpazladı və bədənini möhkəm qucaqladı, irəli-geri yelləndi, tavana baxdı və sanki bildiyi və əzbərlədiyi sözləri xırıltılı şəkildə dedi. “Tanrılar yoxdur . Cənnət yoxdur. Cəhənnəm yoxdur. Nə mələklər, nə də müqəddəslər var, nə də

"Cinlər və ya şeytanlar." O, dəfələrlə yelləndi və yuxarı baxdı, özünü öz zehmində itirmiş kimi təqdim edərək davam etdi: "Onlardan heç bir əlamət yoxdur - heç yerdə - heç bir təsdiq - heç bir işarə - heç bir parça yoxdur -"

"Yalan danış," Lazarus qətiyyətlə cavab verdi və kişinin diqqətini özünə çəkdi. "Müqəddəs Yazılar bu təsdiqdır. Bu, sizin inkar etdiyiniz Ən Uca Rəbbinizin və Xilaskarınızın Sözüdür ."

Kişi hərəkətsiz yelləndi və Lazarus onun üz ifadəsində qəfil bir dəyişiklik gördü; onun xasiyyəti sanki birdən dəyişdi - zahirən əqli cəhətdən qarışıq bir insanın üzündən dərhal fərqli və təkəbbürlü, səliqəli bir kişinin üzünə çevrildi. Çənəsini qaldırdı və dimdiyinə bənzər burnunu aşağı salaraq Lazarusa baxdı. "Sizin adlandırdığınız kimi, sizin müqəddəs kitabınız, bütün nəsillərin öz sözlərini tək bir söz kimi - aralarında təsəvvür etdikləri Tanrı və imanın yeganə sözü kimi eşitməsini istəyən çoxdan ölmüş və fanatik katiblərin birgə səyidir . Tanrılar və cinlər heç vaxt özlərini yazmadıqları üçün insanlar Tanrıları və cinləri yazırlar." O, başını tərpədən Lazarusa barmağını yellədi . "Bəlkə də mənim bu qədər böyük şeyləri necə bildiyimi düşünə bilərsiniz ."

"Təəccüblənmirəm," Lazarus qapını yenidən yoxlayaraq mızıldandı.

"Və sənə deyəcəyəm," deyərək balıqçı onun sözlərinə əhəmiyyət vermədən davam etdi . " Müxtəlif ölkələrə və onların xalqlarına səyahətlərimdə sizin müqəddəs kitabınız kimi bir çox yazılarla qarşılaşmışam , hamısı müqəddəs sözlər olduğunu elan edir." və Tanrıların ilahi hökmləri. Mən onların bir çox formasını gördüm: perqamentlər, gil qablar; daş və taxta lövhələr; ağac gövdələri üzərində oymalar; hətta yuxuda olarkən ilahi və ağrısız şəkildə yazıldığını iddia edən insanların üzündə və qarnında çarıqlar və izlər." O, əl çaldı. "Bəlkə də aralarında ən çox rast gəlinən şeyin nə olduğunu öyrənmək istəyə bilərsiniz ?"

"Mən bunu arzulamıram " Lazarus qeyd etdi.

Amma kişi israr etdi. "Onların oxşarlığı onda idi ki, ilahi bir mesaj kimi çatdırdıqları hər şeydən əvvəl , həmişə mesajlarının başqa bir hissəsini oxumalı idilər, yəni ilahi mesaj mütləq həqiqət idi, buna görə də əksinə olan hər hansı digər iddia yalan idi. Bəs niyə sizin ayələriniz bu "ilahi" kitabların qalan hissəsindən fərqli ola bilər?"

"Mesajlar", çünki o, həmçinin digər dinlərin və Tanrıların gerçək olmadığını, gerçəkləşdirməyə çalışdıqlarından başqasını da elan edir? Niyə belədir, yoxsa bu, sadəcə bir "ilahi mesaj" olsun? Çoxları arasında? Deyin görək, onda daha böyük həqiqət nədir? Bəs mənim həqiqətimi necə inkar edə bilərsiniz?" O, gülümsədi və göz vurdu.

Nəhayət, Lazarus onu danladı: "Həqiqət budur ki, sən Rəbbi və Onun Kəlamını qəbul etmirsən. Başqaları qəbul etmədikləri və ya başa düşmədikləri sualları necə soruşurlarsa, sən də eyni şeyi edirsən. Sənin məhvin sənin inkarındır. Əgər sən həqiqətən qəbul etmisənsə, Əgər Allahın Kəlamı, Səmavi Atamızdırsa, onda həqiqəti söylədiyinizi iddia edib Müqəddəs Yazıları inkar etməzdiniz. Yalan danışmamaq üçün bu həqiqəti inkar edə bilməzsiniz.

"Ah, amma mən edə bilərəm... və edə bilərəm," deyə balıqçı cavab verdi. "Yalan danışmıram. Mən yaxşı və saleh bir insanam, hətta şərəfli də."

Lazarus başını yelləyərək masanın üstündəki cəsədə baxdı: "Xeyr; sən pis adamsan, sadəcə yaxşılıq edirsən. Sən Allaha və Onun Kəlamına imansızlığından başqa heç bir yaxşılıq təklif etmirsən."

Lazar balıqçının alnından sürünən bir milçək gördü ; milçək düz qaşlarının arasında dayandı .

Kişi alnındakı böcəyin fərqi deyildi və gülümsəyərək cavab verdi: " Sənin imanını sarsıtmaqla heç nə qazanmıram. Yalnız sən Həqiqətin tərpənməz üzü qarşısında onun rədd edilməsi ilə uduzursan". Əllərini göstərüb çiyinlərini çəkdi. "Sən "

" Bax, həqiqət yükü sənin üzərindədir, məndə deyil, çünki mən Tanrıların həqiqi olduğunu iddia etmirəm." Lazar milçəyin onun üzünün üstündən sürünərək saqqalına girməsini seyr edərkən geniş gülümsədi.

"Tanrı gerçəkdir. Ondən əvvəl başqa tanrılar yoxdur. O var — Mən varam", — deyə Lazarus bildirdi. "Elədirmi? Edirəmmi?" deyə kişi ona etiraz etdi. "Əgər sənə desəm ki, bunun arxasında sənin Allahın durur" qapı," kişi hündür cırıq qapını göstərərək soruşdu, "məne inanarsanmı ?"

"Sənə inanardım."

Balıqçı başını yellədi və qaşlarını çatdı. " Tanrının qapının arxasında olduğunu sübut etmək üçün həqiqət yükü mənim üzərimdə olmalı olduğu halda , niyə kor-koranə mənə inanırsan?"

"Bəlkə də həqiqəti görə bilmirsən, çünki onun yükünü kimin daşıyacağını axtarırsan?"

"Yaxşı, onda", - deyə o, sanki düşüncəli şəkildə barmağını çənəsinə qoyub saqqalından bir vaxtlar içinə yerləşmiş milçəyi qovdu. "Madam ki, qapını açıb iddiamın heç bir həqiqətini açıqlamadım, mənə necə əvvəlcədən inana bilərsən?"

"Mən belə bir sual gözləyirdim", Lazarus cavab verdi. "Mənim üçün açılacaq qapıya ehtiyacım yoxdur". Allahın Ruhunun hər yerdə və hər şeydə olduğunu bilmək. O, həmin qapının arxasındadır; bu divar daşlarında, dam taxtalarında ..."
O, üzündən bir milçəyi yellədi və barmağını cəsədə doğru vurdu. "O, hətta içəridədir" onu."

Lazarus davam edərkən, kişi qəhqəhə çəkərək və başını yelləyərək onu yola saldı: "Onu Rəbb Allah yaratmayıbsa, kim yaradıb? Dağları, çayları, günəşi və ayı kim yaradıb? Sən yaratmısan?"
O, başını yellədi. "Xeyr; Qüdrətli Allah hər şeyi yaradıb — bu, Müqəddəs Yazılarda yazılmışdır. Beləliklə, qapını bağlı qoyub rahatlaya bilərsiniz, ətrafınızdakı hər şeyin Allahın varlığının sübutu olduğuna əmin ola bilərsiniz."

— Düşünürəm, — kişi cavab verdi. — Təqdim etdiyiniz yeganə sübut, balıq evimin — cadugərlərin — olduğunu və hər şeyin burada olduğunu, nəyin ki, burada olması lazım olduğunu göstərməkdir.
— Əllərini havaya qaldırdı. — Amma sən hələ də məni inandırmısan ki, sən Tanrı sizin Onun gerçək olmasını istəməyinizdən daha artıq bir şeydir - əlbəttə ki, istəməsəniz belə Onu mənə cadugərin gözü və ya ayın üzü vasitəsilə göstərmək üçün. Mənə göstərə bilərsinizmi? Bəlkə, həqiqətən də buna görə minnətdarlıq hissi keçirəm.

Lazar balıqçının irəli əyildiyini, balıq yuvasının döşəməsindən və dərisini soyan bıçağına baxdığını seyr etdi.

"Və oturduğun yerdə qalmağın istərdim." Lazarus mızıldandı.

Kişi divara söykənib ah çəkdi. "Mənə cavab ver; əgər daşlar, ağaclar, cadugərlər, dağlar və hətta günəş olmasaydı, onda necə..."

Hələ də Tanrınızın varlığına inana bilərsinizmi?

"Əgər heç nə olmasaydı, mən də heç nə olardım və heç nə bilə bilməzdim."

Amma mən özüm olduğum üçün, özümü yaratmadığım üçün Tanrının da mövcud olduğunu bilirəm.

Kişi çənəsinə qaldıraraq Lazarın cavabını düşündü. Qısa bir sükut çökdü.

Nəhayət, kişi soruşdu: "Niyə Böyük Yaradanı yalnız tanrı, padşah və ya ata adlandıraraq onu alçaldırsan?"

"Uca Yaradan? Sən "Qüdrətli Allah" demək istəyirsən?"

"Xeyr. Mən qüdrətli Tanrı demədim; mən Padşah, Ağa və ya Tanrıların Hersoqu demədim; mən dedim Xeyir Tanrısı və ya Şər Tanrısı deməyin. Mən dedim ki, şərəfli ada və ya nəcib titula ehtiyacı olmayan Böyük Yaradan.

"Qüdrətli Allah bir çox adla danışır. Və siz Onu 'Böyük Yaradan' adlandıraraq Ona başqa bir ad verirsiniz."

"Mən də bunu gözləyirdim." O, Lazarusa dərs deyərkən sərt barmağını ayağına vurmada əvvəl ah çəkdi.

"Səyahət etdiyim hər yerdə; Tanrıya sədaqət andı içən hər bir insanla o, indi sizin etdiyiniz kimi elan edirdi - onun Tanrısı Böyük Yaradandır. Lakin Böyük Yaradan insanların Tanrısı deyil. Böyük Yaradan insanları yaratdı və onları bu dünyaya heyran qoydu və öz Tanrılarına inandırdı. İstəsəniz, bunu mənim Lazarus adlandıran şanlı uçan adamım kimi qəbul edin."

"Tanrı Haqqdır; küfr qarşısında Onu müdafiə etməyə ehtiyacım yoxdur."

Balıqçı qəhqəhə çəkmədən əvvəl qıvrıldı. "Tanrı Həqiqətdirmi? Hamısı budurmu... sadəcə belədirmi... başqa bir şey deyilmi?" O, gülərək özünü boşaltdı. "Əlbəttə ki, sən belə bir şey deyə bilərsən; necə ki, hər kəs öz Tanrısını müdafiə etmək üçün deyə bilər ki, onun Tanrısı Həqiqətdir. Axı hansı insan yalançı Tanrıya inandığını iddia edəcək qədər axmaq olar?" O, qəhqəhə çəkdi. "Sən eyni anda heç nə demədin — Tanrını müdafiə etmək üçün mənalı bir şey demədin; amma ən sadə iddialarla belə yaxşı müdafiə edə bilməməyindən çox şey üzə çıxdı."

Lazarus dedi: "Mən sənə dedim ki, mən Onu müdafiə etmirəm; mən sadəcə Onun həqiqətini bölüşürəm".

"Aa?" Kişi irəli əyildi. "Onda mənə bu həqiqəti cavablandır: Böyük Yaradan yaxşıdır, yoxsa şər?"

"Əgər Allaha müraciət etsəniz, O, yaxşıdır."

"Yalan! Böyük Yaradan hər şeydir! Hər şey — çiçəklərdən tutmuş cadugərlərə qədər — hər şey — Böyük Yaradandır! Yalnız yarımhəqiqətlər danışarkən necə həqiqəti paylaşdığınızı iddia edə bilərsiniz? Həmçinin şübhələnirəm ki, sən şər şeyin yalnız şeytanlardan və cinlərdən qaynaqlandığına inanırsan, elə deyilmi?" O, gülümsəyərək başını tərpətdi.

"Bəs bu pis şeylər haradan gəldi? Mənə belə bir uşaq nağılı danış !"

"Deyəsən, mən demədən Allahın Kəlamını bilirsən", - Lazar dedi.

"Niyə məndən həqiqəti deməyimi istəyirsən, amma sən onu rədd edirsən?"

Balıqçı çiyinlərini çəkdi. "Əgər mən sənə inancınla bağlı hər şeyi bir nəfəsə desəm , onda bütün bu məsələləri sadəcə əlinin yellənməsi ilə rədd etmək şansını dəyərləndirərdin. Sadəcə, bəlkə də əhəmiyyətsiz dərəcədə qəribə və təhrikedici bir danlama verməyin üçün yalançı fikirlərinin bir çox tərəfini diqqətlə araşdırmağa bu qədər uzun və əhəmiyyətli səy sərf etmək istəmirəm : "Mən sənə inanmıram" və ya " belə deyil ". Buna görə də, diqqətin və canlı iştirakın mütləq tələb olunur. İvan Qoqunun oğlu , şanlı Lazarus Qoqu, Həqiqəti axtarmaq üçün belə bir açıq söhbətdə iştirak etmək istərdinmi ?"

Lazarus başını yellədi və kişiyyə baxdı: "Xeyr, mən buna inanmıram."

"Heç olmasa belə? Köpək dişli ağzın sükut istəyir, amma gözlərin başqa cür deyir. Onlarda qışqırıqlı bir maraq və çoxsaylı narahatedici suallarına cavab axtaran bir aclıq görürəm."

"Bəlkə də sən yalnız görmək və eşitmək istədiyini görür və eşidirsən, mənim eyni dərəcədə şanlı , Barabass Qastonun oğlu Amad Qaston ?"

Balıqçı güldü və barmağını Lazara tərəf yellədi. "Sənin hazır cavablığın çoxdur!" Möhtəşəm deyilib! Onda bəlkə də ikimiz də əvvəlcədən düşünülmüş səhvlərə yol vermişik - sən, inancınızda kökündən səhv hesab edə bilmədiyiniz şeylərlə; və mənimlə, "Sənin hələ də ac gözlərimdə görməməli olduğum şeylər." Lazarus kişi davam edərkən dişlərini sıxdı . "İndi, qanadlı varlığım, müdrik və iradəli olduğum üçün insanların və onların tanrılarının həqiqətini sənənlə bölüşəcəyəm ."

"Getməlisən?" Lazarus mızıldandı, balıqçı da itirilmiş bıçağına bir daha nəzər salarkən arxasınca qapıya qısaca nəzər saldı .

— Bəli, — kişi təsdiqlədi. — Elədir: Uşaqlar valideynlərinin yanında necə təsəlli tapırlarsa, valideynləri də Tanrılarda elə təsəlli tapırlar. Uşaqlar valideynlərindən istiqamət, əminlik və mərhəmət dilədikləri kimi, valideynləri də Tanrılardan rəhbərlik, qoruma və lütf diləyirlər. Axı, valideynlər uşaq ikən onlar da məsumluq, qorxu və axmaqlıqdan əziyyət çəkirdilər. Et.

İndiyə qədər nə demək istədiyimi başa düşdünüzmü?

Lazarus nə demək istədiyini anlasa da, qarşısındakı qəribə, bəlkə də fantastik bir təqdimatın uyğunsuzluğuna qərq olduğu üçün cavab vermədi . Möhtəşəm şəkildə, o , sərt düşüncə və ayıq düşüncə nümayiş etdirən və bir an əvvəl mühazirə oxuyan, çılpaqlaşdıran və gözünü yalayan cəsədin arxasından ona mühazirə oxuyan balıqçıya baxdı .

Balıqçı Lazarın diqqətini çəkərək dedi: "Səni özümü toplamaq üçün toplayıram" . "İndi sənə daha böyük bir həqiqəti və imanına görə mütləq inkar edəcəyin bir həqiqəti bəxş edəcəyəm. Budur: Böyük Yaradan hər şeydir. Və o, hər şey olduğundan, bizə təsəlli və ya təsəlli vermək üçün heç bir tanış sima ; bizə əminlik və ya qoruma vermək üçün heç bir ata əlləri; və bizi təsəlli etmək və ya ağrılarımızı sağaltmaq üçün heç bir ana dili yoxdur". O, Lazara işarə barmağını yellədi . "İndi bilirsiniz ki, niyə Tanrılar haqqında kitablar və nağıllar var. İnsanlar öz aralarında Tanrıları ritual olaraq yazıb danışirlər ki, özlərini kütləvi şəkildə Tanrıların mövcud olduğuna inandırınlar. Və əziz müqəddəs kitab vərəqlərində - moizə oxuyan sözlərində - Tanrılara üz, forma və ad verirlər . Öz Tanrılarına inananlar kimi, onlar da ona "O, Ata, Rəbb və Padşah" deyərək müraciət edir və ona "qəzəb, mərhəmət, kədər və lütf" kimi xüsusiyyətlər verirlər ; sanki Tanrıları öz surətlərində yaratmışlar." Balıqçı gülümsədi. "İndi mənə cavab ver, ey şanlı Lazar: Əgər donuzlar özlərinə və geniş dünyaya heyran ola bilsəydilər; əgər onlar İnsan qədər bacarıqlı olsaydılar, onda öz surətlərində olan Tanrıları da yazıb danışmazdılar mı ?"

Lazarus təklif etdi: "Əgər ürəyin Allahla idisə, onda inanmıram ki, donuzların edə bilmədiyi şeylərə təəccüblənəsən" .
"Əgər bacarıqlı donuz kimi olmayan bir şeyə təəccüblənməsən , bəs bacarıqsız olduğun kimi olanı necə tam şəkildə toplaya bilərsən ?"
deyə kişi istehza ilə soruşdu.

Lazarus çənəsini sıxdı: "Düşmənləri qarşısında Tanrımı müdafiə etməyimə ehtiyac yoxdur; və özümə gəldikdə isə, inanıram ki, imanım və anlayışımla sənə eyni qabiliyyətlərə malik olmadığını anlamağa kifayət qədər qadirəm."

Balıqçı gülüş səsi çıxardı və əlini yelləyərək onu qovdu. " Amma mən də öz qabiliyyətlərimə və Böyük Yaradana sənə qədər inanıram ki, amansız və pisliklə dolu dünyanın ağırlı həqiqətlərindən gözlərini gizlətmək üçün axmaq fikirlərə və kor inanclara inanıram ." Çiyinlərini çəkdi. "Hamısı bunu edir - eynilə sənə kimi. Onlar daha yaxşı bir yerə və həyatlarının çoxsaylı kədərlərini təsəlli etmək üçün qayğıkeş Tanrılara inanmağı seçirlər." Kişi yerə əyildi və başını yellədi, ağır-ağır ah çəkdi.

"Amma təəssüf ki, onlar qəddar bir dünyada qalırlar; və onların Tanrıları sadəcə formasız və simasız Böyük Yaradana tanış bir üz vermək üçün çarəsiz cəhdlərdir." O, boğularaq boğazını təmizlədi və əlavə etdi: "Daha yaxşı bir yer arzularında Böyük Yaradanın yaratdığı dünyaya baxmaqdan imtina edirlər." Kişi gözlərini yumdu və Lazarus başını əyəndə ağlayan kimi göründü.

Kişi əlini yerə vurub qəhqəhə çəkəndə Lazar titrədi. "Nə yazıq heyvanlar!" deyə qışqırdı. "Onların Tanrıları sadəcə mənasız kukla başlı təsvirlərdir, onlar Böyük Yaradanın bənzərində deyil!" O, yenidən güldü. "Və üstəlik; onlar tək-cə Tanrıların Böyük Yaradan olduğunu iddia etmirlər; eyni zamanda onların çoxu da Böyük Yaradanın toxumunu qadına yerləşdirdiyinə və hətta kişi tanrısı yaratdığına and içirlər!" O, güldü və başını yellədi. "Bü" "axmaq fikirlər — ibadət edib öldürdüləri insan tanrısı." Onun üz ifadəsi qəfildən düşüncəyə çevrildi. O, Lazara baxdı və saqqalını qaşdı. "Bu cür axmaqlığa həqiqətən inana bilərsənmi?" Sonra göz vurdu və gülümsədi.

Spiralvari məşəl alovlarının altında və kişinin soyuq baxışları altında Lazarus ola bilərdi anasının gözlərindən gələn eyni odlu və soyuq baxışları, içində yanan eyni mərhəmətsiz ehtirasları kəşf etdi. O, balıqçıya Müqəddəs Yazılardan bir sitat gətirərək cavab verdi: "Çünki Allah dünyanı elə sevdi ki, yeganə Oğlunu verdi ki, Ona iman edən hər kəs həlak olmasın, əbədi həyata sahib olsun".

Kişi teatr jesti ilə bir əlini havaya qaldırdı, digəri ilə sinəsini tutaraq dedi: "Qulaq as! Sözlərin, həqiqətən də, ürəyimə xəncər kimi sancılıb, məni yaralayır! Sən onları yaxşı hazırlamısan", - deyə istehza ilə qışqırdı, "Çox gözlənilməz; çox təzə deyilib! Sənə müdrikiyin ..."

Lazarus duruşunu dəyişib dəri soyma bıçağına baxdı. Kişi qollarını zəiflədərək yanına qoydu və qəbiz bir ifadə ilə Lazara tərəf döndü və sonra əlavə etdi: "Bu sözləri kimdən götürmüşənsə, ona qaytar və onlara boş və müdrik olmadığını bildirməlisən".

O, barmaqlarını çırtladı və Lazarı göstərdi. "Üstəlik, ona deməlisən"

" Onun ikiqat axmaq olduğunu - birincisi, bu sözlərin həqiqət olduğuna inandığına görə; və yenə də, səni də mənə qarşı etdiyi kimi, təkəbbürlü və moizəçi axmaq kimi davranmağa inandırdığına görə !" Balıqçı özünü möhkəm qucaqladı və kürəyini divara söykədi, dik və daş üzü ilə oturub Lazara baxdı.

Lazar bədən quruluşundakı qəfil dəyişikliyi düşünürdü. O, ömründə yalnız üç dəfə, o anda onu isitmiş kimi görünən eyni dərəcədə kin-küdurəti xatırlaya bilirdi. Kapitan atasını öldürəndə qəzəbin parıltısını düşünürdü - gözlərinin bəbəkləri sıxılmışdı. Çılpaq Anasını xatırlayırdı, o, onu alçaldırdı.

imanı və onu qanadlı bir bədheybətlə öldürmək cəhdi — yumruqlarını sıxdı və Hugon əsgərlərinin pıçıldadığı sözləri, onu olmadığı qanadlı bədheybət olmaqda günahlandırdıqlarını düşünərkən çənəsini qaldırdı - Lazarus indi qarşısındakı, bədheybət kimi davranan və imanının təməlini lağa qoyan, açıq-aşkar qabiliyyətli insana baxarkən üzündəki sərt xətt tər damlasını izləyirdi . Dərin bir nəfəs aldı və rahatlığının təməl daşı olan insana baxdı və bununla da özünün əsasən atasına bənzədiyinə və bədheybət anasına bənzəmədiyinə dair əminliyini itirməyə cəsarət edən adama baxdı .

"Ananın heç bir xüsusiyyəti yoxdur — əsl Bədheybət deyil", — deyə özünü təsəlli edərək ah çəkərək və qəribə bir təbəssümlə sakitləşdi və cavab verdi: " Sənin iddia etdiyən kimi , mən belə sözləri başqasından götürməmişəm . Müqəddəs Yazılarda Allahın Kəlamı budur. Müqəddəs Yazılardan xəbərdar olduğun iddia etdiyən , amma sənə vəhy olunanda Allahın Kəlamını xatırlamadığın üçün, bəlkə də yalan danışmısan?"

Balıqçı eyni qəribə təbəssümlə cavab verdi: "Yalan danışmıram. Əgər istəyirsinizsə, xahiş edirəm xatırlamağa çalışın ki, mən şərəfli və hətta bilikli bir insanam. Müqəddəs Kitabınızı tamamilə xatırlayıram - hər sözü və hər ayəni, bütün cildini. Buna baxmayaraq, adi bir insandan daha yüksək qabiliyyətlərə sahib ola bilsəniz də, mən belə bir insan deyiləm." Boğazını təmizlədi və yenidən gülümsədi. "Beləliklə, ey mənim şanlı Lazarım və qara geyimli gecə səmasının uçan xristianı, dua edirəm ki, sənə deyim;

Sən də yazı yazasan?

"Mən yazıram", Lazarus cavab verdi. "Amma iddia etdiyiniz kimi, Müqəddəs Yazıların hər ayəsinin hər sözünü bilirsinizsə, onda "2 Padşahlar, 17-dən 35" ayəsinə oxuya bilərsiniz?"

Balıqçı qıvrılıb dodağını büzüşdü. "Sən ağıllısan ki, mənim qabiliyyətlərimi sınamaq üçün bu ayəni seçirsən. Buna baxmayaraq, mən sənə çağırışını qəbul edirəm və gözləyirəm ki, "Növbə ilə eyni nümayiş." O, nəfəs aldı və ayəni oxuyaraq dedi: "Başqa tanrılardan qorxmursunuz, onlara səcdə etmirsiniz, onlara qulluq etmirsiniz və onlara qurban kəsmirsiniz." Kişi bir dəfə əl çaldı və əlavə etdi: "Budur, başa düşdünüz." İndi isə bir daha xatırlatmaq istəyirəm ki, mən yalnız Böyük Yaradana sitayiş edirəm və sizin kimi Tanrılara ibadət etmirəm." O, Lazarı göstərdi. "Sənə növbən — mənə Süleymanın məsəlləri, 8-dən 1-ci fəsil danış. Necə oxunur?"

Lazar bunu ucadan xatırlayaraq dedi: "Müdrəklik çağırırmı? Anlayış çağırırmı? səsini çıxart?"

"Ah!" deyərək kişi qaşlarını çataraq qışqırdı. Bəlkə də sənə hələ kəşf olunmamış daha bir şeyin var?

Lazarus başını tərpətdi. "Bəlkə də bacarıqlarımla öyünməyə ehtiyacım olmadığını anladın? Amma sən də — sənə kimi — bunu tələb etdiyini üçün mənə Müqəddəs Yazıların hər ayəsinin hər sözünü bilirəm; balıqçı və şair, Barabass Qastonun oğlu Amad Qaston."

Kişi birinci qaşını qaldırdı, eyni zamanda ikinci qaşını da qaldırdı. "Səndə də var - bölünməz xatirə qabiliyyəti?"

Lazarus dedi: "Əgər sözlərinin mənası budursa, gördüyüm və eşitdiyim şeyləri xatırlayıram".

"Yalnız bir dəfə, bir şeyi görürsən və ya eşidirsən və onu əbədi xatırlayırsan?"

"İndiyə qədər", Lazarus soyuqqanlıqla əlavə edərək cavab verdi: "Amma mən əbədi yaşamamışam; sən də eləmi?"

Kişi tavana tərəf danışarkən alnına şillə vurdu, gözə çarpan şəkildə əzilmişdi. "İçəridə Bütün günlərim boyu özüm kimi başqasına rast gəlməmişəm! Və bunun qanadları var! Nə gözəl bir "Uca Yaradan bizi möhtəşəm bir dizaynla yaratdı!" O, zahirən sevinc dolu bir baxışla Lazara baxdı və dedi: "Bəlkə də biz ilk dəfə gördüyümdən daha çox oxşarıq - sən və mən!"

Lazarus aralarındakı masa üstünə qoyulmuş cəsədə baxdı: "Biz heç birimizə bənzəmirik."

"Ah, amma biz də eləyik", - kişi əllərini yelləyərək israr etdi. "Bizim eyni məqsədimiz var; sən və mən, çünki biz eyni istedadla malikik və eyni dərəcədə lənətlənmişik -

özümüzü tam dərk edirik." O, arxaya söykənib gözlərini qıydı və Lazarusdan soruşdu:

"İlahi mətninin eyni ayələrini neçə dəfə təkrar-təkrar oxumusan?"

Lazarus cavab verdi: "Müqəddəs Yazılar Allahın Kəlamıdır, ilahi mətn deyil".

"Və mən eyni ayələri dəfələrlə oxumuşam, sən də oxumalısan."

Kişi üzünü qırışdırdı. "Onda niyə bunu oxuya bilərsən ki, artıq oxuduğun kimi, 'xatirən iddia etdiyən qədər az olmasın?'"

Lazarus dedi: «Allahın Kəlamını xatırlamağım məni onun ustası etmir» .

"Hər yeni oxuma ilə yeni mənalar qazanıram." Sonra irəli əyildi və bir

Lazarus yumruğunu yerə qoyub yekunlaşdırdı: "Hətta tam xatırlama belə xatırlanan şeylərə bütün mənanı vermir."

Kişi divara söykəndi, gülümsədi və barmaqlarının oynaqlarını şappıldatmaqla məşğul oldu. "Bəlkə də həqiqəti deyirsən, çünki xatırlamaq anlamaq üçün deyil; amma aramızda sözləri "anlamaq" yolunda heç bir müzakirə olduğunu xatırlamıram. Qaşlarını qaldırıb başını tərpətdi. "Amma bizi ağacın kökünə, yəni yazılı sözün mənasına gətirdiyiniz üçün, bəlkə də sizinlə bölüşməliyəm ki, yazılı əsərlərin mənasını ölçməyin, onlarda yazılanlardan başqa bir çox yolu var." Kişi əlini yellədi.

barmağını Lazara tuşlayıb gülümsədi. "İlahi mətnini dəfələrlə oxuduğun iddia edirsən, amma mənasını daha çox anlamaq üçün. Mənə cavab ver: Ayələrin mənasını bir dəfə də olsun, içində olmayan sözlər və anlayışlarla düşünmüsənmi? Onların mənasını demədikləri hər şeylə ölçüb-biçmişənmi? Bu ayələrdə sözlərin, anlayışların və eyni şeylərin diqqətlə seçilməsi ilə daha çox məna tapmışsənmi? Yoxsa ayələrin vərəqlərini oxumağa o qədər aludə oldun ki, İlahi kitabının bütün mənasını görə bilmədinmi?"

"Mən sənə müqəddəs kitablarını onlarda olmayan şeyləri öyrənmək üçün oxumuram; necə ki, quşlar haqqında çörək və ya şərab hazırlamağı öyrənmək üçün oxumuram. Sən danışsən, amma heç nə demirsən."

"Ah, amma mən eşidirəm; heç nə eşitmədən dinləyən sənsən. Xahiş edirəm de, neçə mətn oxumusan, Lazar?"

"Çoxlu."

Kişi zahirən düşünərək başını tərptədi. "Çoxmu? Onda deyin görüm, bu mətnlərin neçəsi Tanrı mətnləri idi? Onlardan neçəsi fərqli Tanrılar və inanclar haqqında danışdı - indi həqiqət kimi qəbul etdiyiniz bu ayələrdən başqa?"

"Mən sənə kimi bir çox Tanrıları, anlayışları və cəfəngiyatları qəbul etmirəm. Yalnız bir Tanrı, bir Söz və bir Həqiqət var ; və mənim yalanlar haqqında oxumağa ehtiyacım yoxdur."

"Və mən belə bir cavab gözləyirdim. Buna baxmayaraq, eşitməkdən tamamilə imtina etdiyiniz fikirləri sizinlə bölüşəcəyəm . Budur: Hər insan doğulduğu kimi, hər insan da öləcək. Heç bir insan ölmək istəmədiyi üçün - hər insan əbədi yaşamaq istədiyi üçün - insanlar öz ölümlərini düşünməyin ağrılarında qaçmaq üçün bir vasitə və vasitə icad ediblər . Siz belə bir həqiqət barədə nə düşünürsünüz?"

"Bəlkə ölümünü sükut içində düşünmək üçün bir yol tapa bilərsən, elə deyilmi?"
Lazarus qapının astanasının zəif parıltısına qısaca nəzər salaraq soruşdu.

Balıqçı istehza ilə dedi: "İstənilən dinə mənsub olan hər kəs kimi, sən də planın sizin Tanrısal mətninizdir; vasitəniz isə onun yazılı qaydalarıdır. Dövrümdə rastlaşdığım bütün fərqli inanclar arasında ortaq bir anlayışa sahib olduqlarını gördüm. Hamısının mərkəzində özlərini ilahi şəkildə yaradıldıklarını iddia edən müqəddəs yazılar var. Və bu yazıların və Tanrısal mətnlərin içərisində yazılı qaydalar var. Onların qaydaları dinlər və xalqlar arasında dəyişir; lakin mən onların oxşarlıqlarını gördüm və olduqca diqqətəlayiq olmadığını gördüm. Onların paylaştığı tək bir qaydanı eşitmək istərdinizmi?"

Lazarus üzündən bir milçək yellədi və Amadın yanına getdi. Diqqətini qarşısında yerdə toplaşan bir neçə tarakana yönəltdi — sanki başlarına yapışdırılmış uzun tüklərlə bir-birlərini tanıdırdılar.

Kişi davam etdi; "Onların hamısı üçün tək qayda budur: Əgər bir insan öz imanının ilahi yazılarını doğru hesab edirsə və onun qaydalarına tabe olursa, o zaman əbədi olaraq xoşbəxtlik və dinclik içində yaşayacaq . Əgər bir insan yazıları həqiqət kimi qəbul etmirsə , o zaman da əbədi olaraq kədər və ağrı içində yaşayacaq." O, güldü. "Nə? Bu, digər ilahi kitabələr ilə eyni işıqda qoyulduqda, öz müqəddəs kitabələriniz haqqında sizə məlumat verirmi ? Özünü ilahi hesab edən hər hansı bir kitabə, hər hansı bir inanca aid olan kitabə haqqında nə deyir ?

Lazarus başını yellədi. "Bəlkə də səndə kəşf olunmamış daha çox şey var.

Bəlkə də, təklif etmədiyiniz şey sənin haqqında ən çox məlumat verən şeydir. Səndən soruşuram : Şahidi olduğun bütün bu inanclar arasında və onlar haqqında oxuduğun bütün sözlərdə burada etdiyiniz pisliklərə görə səni tərifləyən bir dənə də olsun ifadə tapmışsanmı ?” O, cəsədi göstərdi. “ Bildiyini iddia etdiyiniz bütün insanlarda hansı inanc sənə qatil əməllərini ya yaxşı, ya da saleh elan edə bilər?”

Kişi gülümsədi və cavab olaraq irəli əyildi: “Sənə özün, Lazarus”.

"Xeyr; mənim deyil. Və sən hələ də yalan danışmadığınızı iddia edirsiniz?"

"Unutmamalısan ki, mən yalan danışmıram. Həqiqəti çaşdırmağın mənim yalan danışdığım anlamına gəlmir . Bu sadəcə həqiqət hesab etdiyiniz şeydən kənara baxmalı olduğunuz deməkdir ."

"Öldürmə, oğurluq etmə. Sözdən daha böyük həqiqət yoxdur"
Tanrının."

Kişi arxaya söykənib başını tərpətdi. "Çoxdan əvvəl səndən də belə deməyi gözləyirdim ; və o vaxtdan bəri iddianaməni cavablandırmaq üçün bir sual hazırlamışam. Səndən soruşuram: Əgər əgər sənə dərin bir anlayışın var idisə, o qədər ki, imanının şeytanını öldürməyin və dünyanı şərtdən təmizləməyin yolunu bilirdinsə , onda öz şeytanını öldürərdinmi ?"

Lazar gözlərini qıydı. "Bilirəm ki, sən bu yerdə nə edirsiniz, qadınları paltarlarını oğurlamaq üçün öldürürsən."

— Mən də səndən bunu soruşuram, — kişi davam etdi, — əgər sənə öz şeytanının güclərini oğurlayıb gizlicə basdırmaq və onlar dünya üzündən əbədi olaraq yox olmaq üçün imkanın olsaydı , onda öz şeytanından oğurlayarsanmı?

Lazarın ağılından nəhəng Uçan Donuzun xatirələri keçdi ; o cavab verdi: "İblis Allahın hüzurunda dayanacaq və hər pisiyə görə cavab verəcək. Mən Allah deyiləm; və baş verməyəcək şeylərə təəccüblənməyə ehtiyacım yoxdur . Və inanıram ki, belə şeylərə təəccüblənməyin sənə üçün bir problem var."

Kişi onu danladı: "Və mən inanıram ki, sənə imanında elə bir problem var ki, səni onun xaricində düşünməyə mane olur. Buna baxmayaraq, mən dünyanı xilas etmək üçün belə şeytanını öldürməyəcəyini gözləyirdim. Axı iman sənə özünü xilas etməkdə daha ehtiyatlı olmağı öyrədir ."

Lazar başını yellədi. "Allah yeganə Oğlunu verdi ..."

"Dediyin kimi!" deyə kişi qışqırdı. "Amma biz həyat verməkdən danışmırıq; amma onların götürülməsi! Əgər sizin müqəddəs kitablarınızda insanların sizin insan tanrılarınızın canını aldığı deyilməsəydi; onda sizin eyni müqəddəs kitablarınızda Tanrınızın Ona can verdiyi fikri barədə danışılmazdı, elə deyilmi?"

Məsihi çarmıxa çəkən bu adamlar Tanrı, Amad kimi deyildilər. Onlar yalnız Tanrının icazə verdiyi şeyləri etdilər, sonda nə qədər baha başa gəlsələr də. "Düz deyirsən, Lazarus. Sən inancında özünü mənimlə küncə sıxacaq qədər doğru danışarsan - gözlədiyim kimi." Balıqçı cəsədə işarə edərək əlavə etdi: "Böyük Yaradan mənə bir neçə can almaq qabiliyyəti verib ki, daha çoxunu xilas edim. İndi səndən soruşuram: Məgər yalnız Şərəyə qarşı edilən hər hansı bir pis əməl yaxşı əməl deyil?"

Lazarus qaşlarını qaldırdı: "Öldürmək xilas etmək demək deyil."

"Cadugərləri öldürmək dünyanı xilas edir", - deyə kişi baxışlarını qıyaraq danladı. "Əgər onlara yaşamağa icazə verilsəydi, onlar yer üzünün bütün yaxşı insanlarına öz pis ölüm toxumlarını, çürümələrini və bədbəxtliklərini yaymağa davam edəcəkdilər".

Lazar ölü və əsasən diqqət çəkməyən qadına baxdı və sonra soruşdu: "Bəs onun cadugər olduğuna necə əmin ola bilərsən?"

Lazarın sual vermək cəsarətindən açıq-aşkar təsirlənən kişi hönkür-hönkür ağladı.

O, öz sualını verdi: "Bacarıqlı dəmirçi atı necə tanıyır? Baş kahin şərin əlamətlərini və əlamətlərini necə tanıyır?" O, Lazara mızıldandı; "Mənim müdrikiyimə meydan oxumağa çalışma. Mən təcrübəli və bacarıqlı cadugər ovçusuyam. Sən heç nə bilmirsən — cadugərlərin və carçılının sənəti və ya işləri haqqında heç nə bilmirsən!"

— Dediyin kimi, — Lazarus razılaşdı. — Düzdür, mən onlardan az şey bilirəm. Səndən belə bir dəlil istəməyimin səbəbi də elə budur. — O, cəsədə işarə etdi. — Bu qadının və ya başqa birinin cadugər olduğuna dair dəlil gətirə bilərsinizmi?

Kişi Lazarusa baxdı və etiraf etdi: "Cadugər ovlamaq dəqiq bir tətbiq deyil, mənim şanlı və maraqlı qanadlı adamım. Mükəmməl olmayan bir təcrübədən mütləq dəlil əldə etmək mümkün deyil. Sadə imanınızdan fərqli olaraq, Böyük Yaradanın dünyası düşündüyünüz qədər müntəzəm və sadə deyil - mürəkkəbliklər, incəliklər və boz rəngin bir çox çalarları ilə doludur."

Lazarus başını tərpətdi. "Onda, sənın mürəkkəb cavabını açıq şəkildə belə qəbul edim ki, sən... onun cadugər olduğuna dair sübutu yoxdur — yaxud sadə həqiqəti ört-basdır etmək üçün mənə "mürəkkəbliklər" və "boz çalarları" barədə danışa bilərsinizmi ? "Belə bir dəlil yoxdur." O, irəli əyilərək kişini daha da sıxdı. "İnanıram ki, qurbanlarınızın heç birinin cadugər olduğunu sübut edə bilməzsınız. Üstəlik, inanıram ki, onları yalnız paltarlarına və ayaqqabılarına tamah saldıqdan sonra cadugər görürsünüz." O , qatlanmış paltarları olan iş masası işarə etdi. "Başqa niyə onların yerləşdirilməsinə bu qədər diqqət yetirirsiniz ?"

"Yalan!" deyə balıqçı qışqırdı, yerə çırpdı. "Mən bunu özüm üçün yox, sənın üçün — hamı üçün edirəm!" Kişi qəzəblə işarə barmağını yellədi. "Sənın sadə bir gözün var , yalnız gündüzü və ya gecəni görürsən, nə qaranlıq, nə də şəfəqə fikir vermirsən!" "Sən şeylərin mənasını və ya onlardakı doğru və yanlış dərəcələrini ölçmədən, onları ya yaxşı, ya da pis olmaq üçün toplayırsan!" O, yenidən yerə çırpdı. "Nə qədər cəsarət edib ki, hərəkətlərimin mənasını və metodlarını hələ də bilmədiyiniz sübutları təqdim etməklə niyyətlərimi biləsən , məni mühakimə etməyə necə cəsarət edibsən!"

Lazarus dodaqlarını büzdü və qaşlarını qaldırdı. Sonra soyuqqanlılıqla cavab verdi: "Bəlkə də sadə bir gözlərim var. Amma sadə gözlərim aydın görür ki, sən özünü mühakimə etdiyın adamlardan oğurladığın və öz əlinlə ölümə məhkum etdiyın paltar və ayaqqabılarla əhatə edirsən". O, ağır bir ah çəkdi. "Və sən bunu özün üçün deyil, mənim üçün və hamı üçün etdiyini iddia edirsən. Bu necə ola bilər?"

Kişi istehza ilə dedi: "Bilirsən niyə cadugərlər haqqında bu qədər az bilirsən?"

Lazarus cavab verdi: " Mən heç vaxt cadugər görməmişəm və ya Müqəddəs Yazılarda yazılanlardan başqa birinin haqqında eşitməmişəm ."

"Düz deyirsən! Mənim kimi sadıq cadugər ovçuları dünyanı onlardan təmizlədiyindən bəri heç vaxt cadugər görməmişəm. Və mən bu saleh işdə tək deyiləm. Hətta kilsənin ruhaniləri belə onları axtarıb məhv etməklə dünyanı yaxşılaşdırmağa çalışırlar. Onların şərləri toxunduqları hər şeyə yayılır. Biz lazım olanı edirik. Cadugər ovçusu öz vəzifəsindən zövq almır; o, yalnız düzgün olanı edir ."

Lazar iş masası ilə qarşısındakı ölü qadının arasına nəzər saldı

şərhində belə yazır: “Əgər cadugər ovçusu dünyanı cadugərlərin şərindən qurtarmağa çalışırsa və cadugərlər toxunduğu hər şey vasitəsilə şər yayırlarsa, onda niyə cadugər ovçusu cadugərin paltarlarına və ayaqqabılarına tamah sala bilər?” Cadugərlərə tez-tez əl atdığı halda, onları öldürmək üçün mübarizəsində daha da pisləşməzmi ?

“Niyə paltar və ayaqqabılara bu qədər aludə olmusan? Qulaq as!” deyə balıqçı qışqırdı. “Paltar və ayaqqabı – ayaqqabı və paltar! Biz cadugərlərdən danışırıq. Səninlə bağlı bir problem varmı? Özündən kənara baxa bilmirsən?”

“Mən edə bilərəm.”

“Onda mənə bununla şərəf ver”, - deyə kişi qışqırdı.

Lazarus çətinliyi düşünərək başını tərpətdi. Aradakı ölü qadına işarə etdi. onlardan soruşdu: “Əvvəlcə, bu qadının adını xatırlayırsınızmı?”

“Cadugər; axmaq; axmaq — bir ad digəri qədər uyğundur”, - deyə kişi cavab verdi.

Lazarus çiyinlərini çəkdi. “Bəlkə də tam geyimli Amad Qaston; o, Barabasın oğludur.” Qaston onun adsız və çılpaq qalmasını istəyir, elə deyilmi?

Lazarus sözünə davam edərkən kişi ona baxdı: “Amma əgər bu qadın birdən nəfəsini tutub dirilsə və bildiklərini doğru danışsa ; və mən ondan ölü və çılpaq bir cadugərin ölü və paltarlı bir cadugərdən daha az olduğunu soruşsam, onda mənə necə cavab verə bilər?”

“O, dirilə bilməz ! Yalnız yalanlar cadugərlərdən gəlir!” Kişi ayağa qalxaraq nəərə çəkdi: “Sən kimsən ki, mənim balıq yuvama gizlicə girirsən və cadugərlərin yanında məni lağa qoyursan?”

Lazar tez ayağa qalxdı, bir neçə addım irəlilədi. “Durduğun yerdə qal!”

Kişi gözünü dəri kəsən bıçaqdan qopardı və Lazarusa meydan oxudu: “Əgər mən də belə etsəm” yox? Nə edəcəksən - məni öldürəcəksən?” O, gülümsədi. “Səni məcbur edən qaydaları xatırlayıram - etməməlisən ...”

Lazar qanadlarını qismən açdı, ağızını açdı və yavaşca fit çaldı ki, Kişi dişlərinin bütün uzunluğunu görə bilirdi.

Kişi arxaya söykəndi və divara söykəndi. “Bəlkə də səndə gözlə göründüyündən daha çox şey var . İndi məni çaşdırmağa çalışırsan, elə deyilmi?” O, əli ilə dedi:

barmaqlarını gicgahlarına söykəyib, ağrıdan gözlərini qıyır. " Onlar kimi, sən də ağılıma pis fikirlər aşılamağa çalışırsan." Özünü ovuşdurdu, dərin bir nəfəs aldı və sonra zəif bir təbəssüm etdi. "Amma sən öz pisliyini təcrübəli cadugər ovçusuna, mənim şanlı Lazaruma qarşı istifadə edə bilməzsən ."

"Düşüncələrin, daxillərindəki pisliliklə birlikdə, yalnız sənə məxsusdur."

Özünü məhv edən sənsən.

"Sus," kişi divarları geniş açılmış gözlərlə araşdırarkən əli ilə tüpürdü .

"Qulaq as, qulaq as!"

"Nəyə qulaq asaq?"

"Sus! İndi onları qapının o tayından eşidin!" deyə qışqırdı, başını bir əli ilə tutub barmağını hündür cırıq qapıya doğru itələdi.

"Yenə də sehrbazlıqlarını pıçıldaırlar. Özünü ört! Tez ol, mənim yaxşı uçan adamım!" Kişi barmağını bədəninin müxtəlif hissələrinə vurarkən boş-boş danışırdı; lakin, çarmıx işarəsində qəsdən xaç vurmuş ola biləcək bir keşişdən fərqli olaraq, balıqçı çaşqınlıqla hər yerə və heç bir qaydada — alnına , qabırğasına, gözünə, dizinə , dilinə toxundu.

"Nə edirsən?" Lazarus başını yelləyərək soruşdu.

"Özünü qoru, Lazar! Pislilik qarşısında düşüncələrinə diqqət yetir - cadugərlərin o pis toxuculuğu! Yalnız təmiz düşüncələri düşün ki, daxildən məhv olmayasan !"

Lazar hündür cırıq qapı ilə balıqçının arasına nəzər saldı və onu tapdı. tamamilə özünə qərq olmuşdu; görünür, bədəninin hər tələffüz olunan hissəsinə toxunmağa qərarlı idi, dodaqlarını xışıldadır və naməlum dildə dua oxumağa bənzəyə biləcək anlaşılmaz ifadələr mızıldanırdı .

"Ağlını yığışdır," deyə kişi Lazarusa məsləhət verdi. O, özünə toxunmağı dayandırdı, möhkəmləndi Əllərini divarlara söykədi və irəli əyildi, dərin və sakit nəfəs alaraq Lazarusa dərs dedi: "Güclərini daxildən topla. Bu, cadugər ovçusunun yoludur. Şər qarşısında özünü Həqiqət Qılıncı kimi — döyülmüş metal kimi et ".

Lazar arxasına və indi işıq salmayan xarici qapıya baxdı. aстана — nəhayət ki, gecə düşmüşdü. Sonra o, süfrəyə söykənmiş cəsədə və hündür, cırıq qapıya baxdı və sonra baxışlarını divara söykənmiş və gülümsəyərək ona baxan balıqçıya yönəltdi .

“Onlar bizə heç bir zərər verə bilməzlər”, - deyə o, Lazarusu əmin etdi, - “İndi biz Böyük Yaradanın qüdrətli zirehinin altında tam qorunmaya malikik” .

“Qorunma,” Lazarus inanmazlıqla soruşdu, “Ölülərdən?”

Kişi başını qətiyyətlə yellədi və qulağını cırıq qapıya tərəf tutdu, Lazarusa qulaq asmağı tapşırarkən şiddətlə pıçıldadı. “Oh, onlar ölməyiblər, mənim yaxşı şagirdim; onlar sadəcə belə görünürlər. Əgər mənim kimi təcrübəli cadugər ovçusu olmağı gözləyirsənsə, deməli, cadugərlərin bir çox yolunu bilməlisən. Bu, bir çoxlarının ilk dərsi olacaq. İndi diqqətlə qulaq as — o böyük qulaqlarından istifadə et və ölülərlə tanış ol.”

Lazarus yavaşca döyündü və hündür qapının arxasından gələn səslərə qulaq asdı.

“Həqiqətən də,” deyə gülümsəyən balıqçı israr etdi, “Onların Şərin sirləri haqqında bir-biri ilə pıçıldaşdıqlarını aydın eşidin .” O, çılpaq cəsədə işarə edərək dedi: “Bu, başı kəsilmiş, pis bacılarını bizə qarşı çağıra bilən odur.”

Lazar balıqçını diqqətlə izləsə də, fikri qulaqları ilə bağlı idi.

"İndi hündür cırıq qapının arxasından bir çox qadının pıçıltılarını eşidirdi ." Bir neçə addım irəlilədi və davam edən səslər daha yaxşı diqqət mərkəzinə düşdükcə daha diqqətlə qulaq asdı. Və görünən boğuş səsdə pıçıldayan sözləri ifadə parçaları və bəlkə də, pıçıldayan cadugərlər ilə danışan krallar arasındakı üst-üstə düşən söhbət kimi topladı .

Lazarus qızarmış və sual dolu bir üzlə balıqçıya tərəf döndü, balıqçı isə indi utancaq bir təbəssüm, Lazarın birdən hündür qapının arxasından toplaşa biləcəyinə dair yeni sübutdan zövq almış kimi görünürdü . Və həqiqətən də, Lazarın zehni son xatirələrin, kişinin şərəf, həqiqət, müdriklik, mükəmməl yaddaş, ağıllı nitq, detallara diqqət iddialarının qasırgası kimi fırlanırdı -

Geri çəkildi, nəfəsini dərdi və birbaşa kişiye müraciət etdi: “Bu deyil”

"Cadugərlərin pıçıltıları." Başını yellədi. "Bu səsi tanıyıram. Bu, sadəcə özlərinə qarşı hərəkət edən böcək yuvalarıdır."

Kişi təbəssümünü yumşaltdı; üzü daş kimi sərtləşdi və soyuq bir şəkildə dedi: "Böcəklər danışmaz".

— Ölülər də elə deyil, — Lazarus etiraz etdi. — Bəlkə də, ağılında həşəratların səs-küyünü cadugərlərin sözləri kimi qəbul edib, cadugərlər olmadığı halda onlara inanmağa çalışmısan ?

"Hər yerdə cadugərlər var — ətrafımızda —!" deyə kişi qollarını yelləyərək qışqırdı. "Onları gerçək edən mənim onlara olan inamım deyil!" O, mızıldandı. " Onları gerçəkləşdirən sən onları inkar etməyin də deyil !"

Lazar çılpaq cəsədə baxdı. "Dediysin kimi cadugərlər ola bilər; amma mən onların burada olduğuna inanmıram." O, irəli addımladı və balıqçıya baxdı . "İddia etdiyin kimi şərəfli bir insan kimi, iddia etdiyin kimi cadugər ovçusu kimi, heç vaxt cadugər olmayan birini öldürmədiyən üçün and içə bilərsənmi? "

Kişi cırıq qarıya bir nəzər saldı, çiyinlərini çəkdi və etiraf etdi: " Qeyd etdiyim kimi, cadugər ovu dəqiq deyil - bəzən pis insanlar ola bilər ki, cadugər olmağın bütün əlamətlərini göstərir, amma — dəqiq deyil — cadugər ovlamaq və sair. Boğazını təmizlədi və tonunu yumşaltdı. "Cadugər ovçuları olaraq, biz yaxşı niyyətdəyik; və onları dünyanın yaxşı insanlarından uzaqlaşdırmaq üçün əlimizdən gələni edirik ."

"Əlindən gələni edirsən ?" Lazarus soruşdu.

"Biz", - deyə kişi qışqırdı və sonra öz qabiliyyətləri ilə öyündü: "Amma mən çoxlarından daha təcrübəliyəm, daha bacarıqlıyam".

Lazarus otağa baxdı: "Digər cadugər ovçular haradadır?"

Kişi əllərini yellədi, ətrafa baxdı və inamsızlıqla gülümsədi. "Biz hər yerdəyik, əziz dostum — bir çox ölkələrə səpələnmişik — həmişə gizlənirik!" deyə kişi qışqırdı. "Biz cadugərləri qoruya biləcək insanlara özümüzü açıq şəkildə təqdim etmirik . Bizim həyatımız gizlilikdir. Və yadında saxla ki, mən səni tapmadım; məni və cadugərlərimi sən tapdın."

Lazarus baxışlarını yerə dikdi, bəlkə də dünyanın ağırlığı birdən-birə üzərinə düşmüş kimi hiss edirdi. Lord D'Alsikurun paltaryuyan qadınının yalvarış səsi zehmində yanarkən, masaya qoyulmuş cəsədin üzünə baxdı və soruşdu: "Aman Allahım, bizi xilas edəcəksən?" O, işıq yanmayan bayır qapının astanasına yenidən baxdı.

Sonra qollarını çarpazlayıb gülümsəyən balıqçıya baxdı. "Sən

"Məni illərdir kəşf edən ilk insan. Və yəqin ki, sonuncu olacaqsınız - çünki mən ən yaxşı cadugər ovçularından biriyəm." O, Lazarusu əlini yelləyərək yola saldı və davam etdi: "Narahat olmayın.

Həmişə bilirdim ki, bu, daha çox şey tələb edəcək..."

məni kəşf etmək üçün sadəcə bir adam - və uçan bir adam tərəfindən kəşf edilməsim yalnız çağırışlardır

" Mənim sarsılmaz sədaqətimə, cadugər ovçusunun sənətinə diqqət yetirin."

Nəfəsini kəsdi və gülümsədi. "Və inanıram ki, Böyük Yaradan nəhayət məni

mükafatlandırdı - uçan şagird və görkəmli cadugər ovçusu ilə. Nə

düşünürsən, Lazarus? Qanadda olarkən cadugər daşıya bilərsənmi?

Dünyanı birlikdə xilas edə bilərikmi?" Əllərini bir dəfə çaldı, sanki dua edirmiş kimi sıxdı və cavab gözlədi.

"Burada cadugər yoxdur", Lazarus dedi. "Bəs cadugərsiz cadugər ovçusu, adi qadın qatili deyilsə, necə ola bilər?"

Kişi gülümsəyərək dedi: "Ey iman az olanlar". O, bir neçə addım irəlilədi.

"Əgər sənə sübut edə bilsəm ki, burada sadəcə eşitdiyini iddia etdiyini bəcəklər deyil, cadugərlər də var, onda mənə inanacaqsanmı?"

Lazarus hündür, cırıq qapıya baxdı.

Kişi başını tərpətdi: "Həqiqətən də; orada." Qapını göstərdi. "Orada. Bacarıram Sənə pislikləri əbədi olaraq puç olan bir çox zülmkar və cadugəri göstərirəm. Ovçu sənətinin yaxşı səylərini görmək istəyirsənmi?"

Dünyanın ağırlığı və yuyucu qadının sözləri içində Lazarus hər şeyi - əlindən gələni etməyi düşündü. Hündür cırıq qapıya, yanlarındakı yanan divar fənərlərinə və ətrafındakı məkana baxdı. Nəhayət, balıq yuvasının barmaqıqlı xarici qapısına tərəf geri çəkilərək cavab verdi: " Xahiş edirəm, yaxşı səylərinizi mənə göstərin ."

“Əla,” deyə balıqçı qışqırdı. “Deməli, biz cadugər ovçusuyuq!” O, ehtiyatla hündür qapıya tərəf addımladı və Lazara yumşaq və sərt bir şəkildə mühazirə oxudu: “İndi qapını açmazdan əvvəl cadugərlər haqqında bilməli olduğun bir neçə şey var. Həyatınız bundan asılı ola bilər. Məni başa düşürsünüzmü?”

Lazarus başını tərpətdi və kişi davam etdi: “Birincisi, cadugərlər cəsədləri götürüldükdən dərhal ölmürlər . Demək istədiyim odur ki, üz cizgiləri tamamilə solana və gəldikləri çirkin palçığa qayıdana qədər yalnız ölümü təqlid edirlər. Onlar yenə də pisliklərini sizə örtə bilirlər - mən çox sonralar başa düşdüm ki, onlar birlikdə yatanda gücləri tək yatmaqdan daha böyük olur. Lakin; bu vəziyyəti azaltmaq üçün cadugər ovçusu onları aradan qaldırmalıdır... öldürülmüş cadugərin başını öz növünün digər cadugərlərinin yanına qoymazdan əvvəl. Və hər cadugər növbəti ilə - ən yaşlıdan ən yenisinə, çöldə dəqiq bir şəkildə yerləşdirilməlidir içəri.

"Bəs əgər onlar bu şəkildə yerləşdirilməyibsə?" Lazar soruşdu.

Balıqçı barmağını Lazara tərəf yellədi: “Heç vaxt bu səhvi etmə, Lazar.”

Sən onların sırasını tərsinə çevirə bilmədən belə, onlar səni tutacaqlar.

“Onda mən bunu etməyəcəyəm ; və onlar məni tuta bilməyəcəklər ”, - deyə Lazar

təsdiqlədi. Asılmış zəncirləri açdı və balıqçının ardınca hündür qapıya tərəf getdi.

Kişi onu xəbərdar etmək üçün qısaca fırlandı; “Hiss etdiyiniz hər şeyə toxunmayın ; yoxsa dözülməz xəstəliyə və ya dəlilik ruhuna düşər olarsınız.”

Lazarus başını tərpətdi və hündür qapıya yaxınlaşanda Lazarus divardakı mötərizədə fənəri götürdü və kişi vəhşicəsinə fırlanıb onun qolundan tutdu. “Nə edirsən ?” Bir anlıq onlar üz-üzə dayandılar, gözləri mavi və qəhvəyi rəngdə yanan fənər işığının altında qıvrılmışdı.

Lazarus cavab verdi: “Sən qapını açana qədər mən fənəri yandıracağam” .

Kişi əlini boşaldıb başını tərpətdi. “Deməli, elədir. Amma içəri girə bilməzsən.”

Sözünüz varmı?

"Mən girməyəcəyəm ", - Lazarus dedi.

“ Hələ öyrənməli olduğun çox şey var ”, - deyə kişi qapının metal qıfılından yapışıb

Lazarusa tərəf dönərək qeyd etdi. “İndi isə dünyanın pis cadugərləri üçün. Ən pisi - ən

alçaq və çirkli şərr - əbədi olaraq arxada gizlədildiyini görməyə hazırsanmı?

bu qapı?

Lazarus başını tərətədi və fənəri qaldırdı: "Yalnız icazə versəniz."
"Onda bax," dedi balıqçı, hündür, cırıq qapını yavaşca açaraq.

Qapı tədricən otağın qaranlığına büründükcə xırıltılı səs çıxardı . Qaranlıqdan milçəklər qaynayırdı və məşəl alovu yanmış həşəratlarla dolub-daşırdı və Lazarın başına və çiyinlərinə yağdırdı. Çürümə qoxusu ondan yayıldı; o, ağzını bağladı, geri çəkildi və ağzını örtüdü.

Balıqçı qapını geniş çəkərək qəhqəhə çəkdi. " Cadugər ovçusu olmaq üçün sənin qarnından daha güclü bir qarın lazımdır . Və biz bunun üzərində işləyəcəyik." Lazarın qolundan tutub otağın işıqlı içini və cəsəd yığınınını göstərərək onu qapının astanasına yaxınlaşdırdı . "Cadugərlər, hamısı, bunlardır," dedi və təqdim etdiyi əlini çürümüş yığının üzərinə uzatdı, "ən köhnəsindən ən yenisinə; çöldən içərisinə; dəqiq yerləşdirilmiş və başsız, çünki hamısı qalmalıdır." O, fırlandı və barmağını Lazarın üzünə vurdu. "Ah! Endorda tanış bir ruha sahib olan və Şaulun özü tərəfindən axtarılan xüsusi bir qarğa xatırlayırsınızmı ? Onu xatırlamırsınızmı - Endordan olan bu cadugəri?"

"Onu xatırlamıram; amma onun haqqında - Şamuelin birinci kitabından oxumuşam."

"Eyni cadugər, sənin dinin müqəddəs kitablarında yazılıb", - deyər əllərini belinə qoyub gülümsəyərək təsdiqlədi . Sonra qəhqəhə çəkib sinəsinə vuraraq öyündü: "O, mənim ələ keçirdiyim ilk cadugər idi". Baş barmağını otağın içinə doğru itələdi . "Və hələ də onun başı məndədir".

"Amma siz Müqəddəs Yazıları sadəcə yalan adlandırırırsınız, insanlar tərəfindən yazılıb. Yalan danışmadığınızı iddia edirsiniz . Necə ola bilər ki, həqiqəti danışasınız və Müqəddəs Yazılarda qeyd olunan bir qadının başı olduğunu iddia edəsiniz , eyni zamanda Müqəddəs Yazıların hamısını inkar edəsiniz?"

Kişi əllərini yerə qoyub qaşlarını çatdı, sanki onu hər hansı bir ittihamdan və ya dolayı yoldan uzaqlaşdırmaq istəyirdi və cavab verdi: "Ey şanlı Lazarım, sənin kitabında yazılan hər şeyi inkar etmirəm . Necə ki, insanların ilahi həqiqət olduğunu iddia etdikləri başqa heç bir yazılı əsəri tamamilə inkar etmirəm. Bütün əsərlər tarixlə zəngindir; hamısı adi həqiqətlərlə doludur. Yaxşı təcrübəli bir katib, yalanları arasında həqiqətləri söyləməsə, başqa necə yalan danışa bilər?"

"Deməli, sən inanırsan ki, müqəddəs kitabların Endorlu bu qadın haqqında doğru danışır, amma Uca Rəbb haqqında yalan danışır?"

— Dediym kimi, elədir; onun başı məndədir, — kişi qısaca dedi, — mənə sübut kimi göstərmək üçün Tanrınızdan bir şeyiniz varmı?

Lazarus çənəsini sıxdı və dərin bir nəfəs aldı və sonra onu danladı. " Endor qadını çox qədim zamanlarda yaşayıb. Sənə inanmıram."

Kişi qaşqabağını salladı, nərildədi və yenidən qapıya işarə etdi: "Məndə var, elə orada. Və dediyiniz kimi, mənim cadugərlərim olduğuna inanmırsınız - mən onları sizə göstərirəm. Və siz Endordan olan cadugərin məndə olduğuna inanmırsınız -" deyə boğazını təmizlədi, "Mənim qabiliyyətlərimə olan davamlı inamsızlığınız məni əsəbiləşdirməyə başlayır."

"Onun başının səndə olduğuna necə əmin ola bilərsiniz?"

"Əlbəttə ki, məndə həqiqətən var! Cadugərlər ölümlü insanlar kimi ölmürlər!" deyə kişi qışqırdı. "Nəyəsə inanmazdan əvvəl hər şeyə şahid olmalısan?"

"İcazə versəniz," Lazarus dedi.

— Yaxşı, onda. — Balıqçı etiraz əlaməti olaraq hönkürdü. — Amma dərhal gözləyirəm ki, mənə öyrətdiklərimə bir az da inanasan. Bir müəllim və təcrübəli cadugər ovçusu kimi, hər sözümə etiraz etməyini gözləmirəm. İndi isə...

"Yolumu görmək üçün işıq saçıram." O, içəri girərkən və cəsəd yığınınından yan keçərək otağın dərinliyinə doğru irəliləyərkən Lazarın məşəl daşıyan qolunu qapıdan çəkdi. O, cavab verdi: "Onlar çöldə uzanarkən, içəridə, qadının başı ən uzaqda idi.

Lazar öz anını gördü. Açıq qapının kənarına əlini uzatdı, amma dayandı; onun barmaqlarını uzadaraq boz meşəni az qala bərkitdi. Özünü saxladı və qolunu geri çəkdi.

Balıqçı qaranlıq otağın dərinliyindən qışqırdıqca səsi daha da boğuş və uzaqlaşdı: "Bu, mənim anam kimi davranan cadugərin başıdır, və atamı yuxulu ikən öldürməyə çalışan.

Lazarın qolu yenidən yuxarı qalxdı və qapının taxta kənarından yapışdı, bu dəfə qapını bağlayıb kilidləmək niyyətində idi; lakin qolu qapını yelləyərkən bağlamaq istəmədi. O, qıvrıldı, ah çəkdi və geri çəkildi.

Balıqçının səsi zəif olsa da, sözləri aydın eşidilirdi. “Atamı dəfn edəndə alçaq cadugəri məzarından çıxardım...”

Lazarus masa üstünə qoyulmuş cəsədin yanında dayandı. Onun boş baxışlarını görüb geri çəkildi, evin xarici qapısına yaxınlaşdı. Qapının qaranlıq astanasına baxdı və gecənin düşdüyünü təsdiqlədi. Birdən qulaqları dikildi və gözləri hündür, cırıq qapıya tərəf döndü, qapı indi öz-özünə açılıb xırıldayırdı. Nə meh, nə siçovul, nə də qapını bağlayan heç bir şey yox idi, amma paslı menteşələrinin davamlı xırıltısı ilə davam etdi. Yavaş yellənmə Qapı nəhayət ki, yarı yoldan çıxdı və ölümcül solğun barmaqlar və qara dırnaqlar sürüşən qapının şaquli taxtalarının arxasından uzanıb otağın şam işığında görünməyə başladı.

Lüsifael sakitcə geri çəkilən kölgələrdən çıxanda o, cəsarətləndi və fit çaldı. Hündür, qəzəbli qapıdan. Qapını bağlamağı bitirdi, yavaşca bağladı və balıqçını içəriyə bağladı. Sonra dönüb qara şüşə kürələrinə bənzəyən əks olunan, qırpmayan gözləri ilə Lazarusa baxdı. O, qat-qat səsi ilə bir ritual kimi, eyni anda bir çox qadının melodiyasına uyğun olaraq dedi: “Eljo, sən o qədər yaxın idin ki. Amma sadəcə başqasının həyatını xilas etmək üçün belə qapını bağlaya bilmirdin. Bu səni nə edir, Eljo? Tanrıpərvər? Müqəddəs? De mənə. Bir çox insanın həyatını xilas edə biləcəyi bir qapını belə bağlamağa belə inamı çatmadığı halda, həqiqətən də başının üstündəki o xəstə Taxtın parıltısına layiqsənmi? Dindarlığın və zəifliyin, həqiqətən də, sənə məhvəyə səbəb olacaq. Sən çox proqnozlaşdırıla bilənsən, Eljo - oxumaq çox asandır. Niyə narahat olursan ki?”

Balıqçının boğuş səsi vahimə içində qışqırdı: “Nə edirsən, Lazar? Qapını aç! Aman Allahım, onlar tərpanirlər! Sürünürlər! İndi aç, Lazar!”
İndi! Onlar başsız dayanıblar! Xeyr! Lazarus!”

Lüsifael Lazarusa tərəf getdi. Qarşısında qaçan tarakanların dənizi ayrıldı və irəliləyişi üçün döşəmə lövhələrindən ibarət açıq bir yol açdı. Qanadlarını xarici qapıya və hələ də möhkəm olan dirəyə söykəyərək Lazarusa sıxışdı. Daha geri çəkilməkdə, Lazarusun üzünə əyildi və ona dedi: “İndi buradasan, yalnız mənim təcili müdaxiləmlə. Səni o qaladan xilas edən və yola salan mən idim. Mən tamamilə sənə ucan quşların idim”.

Öz saçlarımdan böyüyən nəhəng donuz. Mənim köməyim olmasaydı, çoxdan sökülüb külə dönmüş ola bilərdin. Amma sən burada, sağ-salamat dayanırsan və nəfəs alırsan və səni əsirlikdən azad etdiyim üçün mənə borclusan .

O, Lazarusun üzündən uzaqlaşdı və davam etməyə çalışarkən masadakı eyni dərəcədə çılpaq cəsədi araşdırdı. "Səni xilas etdiyim üçün İtaliyadakı Kançello monastırına səyahətinə davam etməyini gözləyirəm . Katedral qurbangahının altındakı sonuncu darvaza açılarda səni mükafatlandıracağam. Xidmətlərinin müqabilində..."

Balıqçı təlaşlı bir yalvarışla onun sözünü kəsdi: "Sənə hər şeyi verəcəyəm" . "Yalnız qapını aç, Lazar! Nə istəyirsənsə , hər şeyi! ALLAH XAİRƏSİNƏ!"

O, inildəməyə və hönkür-hönkür ağlamağa başladı.

Görünür əsəbiləşən Lüsifael qapını çevirib dırnaqlarını şaqqıldatdı. Balıqçının yalvarışları əzabverici, boğucu bir qışqırığa çevrildi - otağın daxili divarlarına darıxdırıcı bir gurultu çökdü və balıq yuvasının üzərinə yeni bir sükut çökdü.

O, Lazarusa tərəf döndü: "Kançeloya çatanda sonuncu Qapı Daşını açacağam - sən onu mənim üçün açacaqsan. Mən daşın sözlərinin sırası və düzgün oxunması üçün sənə bələdçinəm."

"Yaxınlaşmayacağam ", deyə cavab verdi, qapıya söykənərək daha çox öyrəndi.

Qadın ona tərəf atıldı. "Yoluna davam et! Hörmətsizlik etmə və səbrimi sına, Eljo!"

Qapını aç və göyə qalx, İNDİ!"

O, dirəyi qaldırıb qapının ağzından atdı.

"Və çox gecikməyin."

Lazar qaranlığa girdi və çürümüş yerə son baxışını oğurlamaq üçün döndü. Balıq yuvasının qaranlıq işıqlı içərisindən masanın üstündəki cəsədin o vaxtdan bəri yerindən tərpəndiyini, yuxarı qaldırılmış, uzanmış qolunun səthin kənarından asılıb ona tərəf itələdiyini, sanki ona çatmaq üçün uzandığını gördü. Yellənən kölgələr və uzun kölgələr arasında, masanın ocaq işığının parıldayan parıltısı altında ölü sifət onu tez bir zamanda göz qırpmı və dinc bir təbəssümlə yola salmaq üçün görünürdü.

"Tələs!" Lüsifael onun ardınca mızıldandı.

O, iyrənc daxmadan geri çəkildi, zehni sayısız-hesabsız xoşagəlməz mənzərələr və səslər bürüdü və bilirdi ki, bu səslər əbədi olaraq unudulmayacaq qədər qarışıq və dəhşətli qalacaq. Anladı ki, bunlar artıq zehnin divarlarına ilişib qalıb və ömrünün sonuna qədər onu təqib edə bilər. Artıq onlar onun qolları, ayaqları və qanadları qədər onun bir hissəsi idilər. Və bilirdi ki, bunlar zamanla zehni yaxşıya və ya pisə dəyişdirən xatirələrdir - və onlar indi onun içindədir. Onları yumaq, kəsmək və ya qoparmaq olmazdı, bu zaman özünü məhv etmədən. Paltarlarında hələ də qalan çürümüş qoxu kimi, o iyrənc daxma da artıq onun ayrılmaz bir hissəsi idi - hətta onu dəyişdirə bilər, əgər... bir azdan çox.

O, alaq otlarını araladı, ulduzlu səmanı seyr etdi və bir dəstə qoyaraq yuxarı atıldı. Ucalan və spiralvari uçan milçəklər. Ulduzlara dırmaşmazdan əvvəl sərv ağaclarının zirvələri arasında dövrə vurdu və nəhayət cənuba doğru əyildi.

Onun zehində — uzun müddətdir öyrənilən Abbey xəritələrinin xatirələrinə və istənilən köçəri quşun fitri naviqasiya qabiliyyətinə uyğun olaraq, Lazarus nəzərdə tutulan uçuş yolunu birbaşa Leon körfəzinin şimal sahilləri ilə uyğunlaşdırdı. Küləksiz sərin bir gecədə özünü saxladı və düzləndi, uzaqdakı İtaliya Monastero del Canelo en Umbria-ya doğru sabit bir yol kəsdi. Orada sakin bir rahibi gətirib Fransanın Overn şəhərinə gətirə bilər ki, Yuxarı Şuranın qorunan Apokrif arxivlərindən oğurlanmış əlyazmalardan istifadə edərək, inadkar, intiqamçı və axmaq Avignon Kardinalının yöndəmsiz, lakin uğurla sındırmağı bacardığı Abbaye des Gardiens Darvazasını bağlasın.

[17-ci fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yalnız həsr olunmuş şəkildə yaradılmışdır

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~